І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 57. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 31-го БЕРЕЗНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 31, 1967 No. 57. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Четвер, 30 березня, 1967

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН, ПРОМОВЛЯЮЧИ на Конференції у Вашингтоні в справі поборювання злочинности, сказав, що це жахливе явище, що в ЗДА збільшується число злочинів, і що від убивств гине більше людей, як на фронті у В'єтнамі. Президент сказав, що правду сказала ця бруклинська мати, сина якої вбили злочинці, що вона легше переживала б смерть своєї дитини, коли б ця дитина згинула на фронті у В'єтнамі, ніж тоді, коли її сина вбили злочинці на вулиці у Бруклині. Президент заявив, що треба поборювати злочини всіми можливими засобами, бо демократичне суспільство зовсім не виключає того, щоб був порядок в цій країні, і щоб всі шанували закони ЗДА.

АСИСТЕНТ СЕКРЕТАРЯ ТОРГІВЛІ в економічних справах Вілліям Г. Шо, промовляючи на семінарі Американського Товариства в справах торгівлі, заявив, що економіка цієї країни збільшується малощо в зменшеному темпі, як передбачали на початку цього року. Шо пригадав ті всі урядові заходи, які вже зроблено в тій цілі, щоб збільшити темп розвитку економіки: привернення податкових полегш промисловцям, влегшення кредитів за допомогою зменшення відсотків та звільнення зі „замороження" тих сум, які були призначені на будову автострад та нових мешканевих будинків. Шо не передбачає зменшення темпу екоомічного розвитку.

АРҐЕНТИНА ДІСТАЄ $ 400-МІЛЬЙОНОВУ позичку на те, щоб підтримати стабільність арґентинського песа. Цю позичку дають Арґентині Міжнародний Монетарний Фонд, Департамент Скарбу ЗДА, та приватні американські й европейські банки. Новий уряд Арґентини президента Хуана Карльоса Онґанії обіцяє в найближчому часі дати нові нафтові концесії. Під час урядування президента Артура Ілії скасували нафтові концесії для чужинців. Уряд президента Онґанії заповідає нову економічну політику на основі вільної конкуренції.

В МІСТІ ОМАГА, НЕБРАСКА, ЗААРЕШТОВАНО ще одного свідка в справі змови на життя президента Кеннеді. Цим свідком є пані Ліллі - Ме МекМейнс, яка має доказовим свідком на те, що існувала змова вбити Кеннеді. Вона звільнена за кавцією 1,000 дол., і має явитися в бюрі окружого прокуратора Джіма Ґаррісона у Ню Орліні, Луїзіяна, щоб свідчити про змову на життя Кеннеді. Переслухання її відбудеться 25-го квітня. Свідок Перрі Реймонд Руссо зізнав, що пані МекМейнс була присутня під час того, як Освалд, Шо і Феррі обговорювали справу вбивства президента Кеннеді.

В БОЛІВІЇ УРЯДОВІ ВІЙСЬКА в числі 2,000 вояків стараються знищити групу комуністичних парт[illegible] тропікальній частині країни. Цих партизанів організує кубинський фахівець від партизанки майор Ернесто Че Ґевара, який перебуває на Кубі й організує партизанські відділи в різних державах Латинської Америки. Проти партизанів воює й урядове летунство. В одному дні вбили 23-ох комуністів, але при цьому згинули й сім вояків. Президент Рене Баррієнтос вирішив зовсім знищити комуністичних партизанів, яких має бути коло 200. Ґевара мав двічі таємно приїздити до Болівії.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР АФҐАНІСТАНУ МОХАММАД ҐАШІМ МАЙВАНДВАЛЬ ПЕРЕБУВАЄ ТЕПЕР у ЗДА, приїхавши сюди на двотижневі відвідини. Його привітали у Вашинґтоні 19 гарматніми стрілами, а президент Джансон прославляв Афґаністан за його невтральність. Насправді ця невтральність виглядає так, що Афґаністан тягне допомогу від Америки, Совєтського Союзу та Комуністичного Китаю. Названий 48-річний прем'єр, який був афґанським амбасадором у Вашинґтоні від 1958 до 1963 року й тому добре знає Алерику, використає свою теперішню візиту для перевірки здоров'я у Вашинґтонському військовому шпиталі.

СЕНАТСЬКА ПІДГОТОВНА ПІДКОМІСІЯ ЗАКИНУЛА в окремому своєму документі Пентаґонові, що американські збройні сили у Південному В'єтнамі відчували весною минулого року недостачу 750-фунтових бомб, 20-мм стрілен для летунських гармат та іншої зброї. Ця Підкомісія, головою якої є демократичний сенатор Джан Стенніс з Міссісіпі, признає, що дії американського летунства на тому не потерпіли, але треба було перейначувати пляне. Секретар оборони Роберт МекНамара заперечує закидам Підкомісії.

ДЕРЖАВНІ ВЛАСТІ В САВДІ АРАБІЇ ЗАЯВИЛИ, що вони дадуть собі раду з терористами, що їх присилає на її територію Єгипет' згідно з політикою єгипетського президента Ґамаля Абдель Нассера. Два тижні тому в Савді Арабії повісили 17 терористів, єменських арабів. Коло 35.000 єменських арабів депортовано в Савді Арабії до сусіднього Ємену, де Єгипет втримує коло 70 000 свого війська. Савдіарабські власті нарікають, що британські власті в морській фортеці Адені мають список кругло 300 терористів і не арештують їх, згідно з надмірно толерантною політикою соціялістичного уряду в Британії.

ДИКТАТОРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ В КОНҐО ЖОЗЕФ МОБУТУ ЗАПОВІВ проголошення нової конґолійської конституції, за якою буде скасований окремий уряд прем'єра. Парлямент матиме тільки одну палату, замість двох дотеперішніх. Число провінцій зменшено з 12 до 8 і тамошніх губернаторів не вибирається, а призначає їх центральний уряд. Західні кореспонденти в Кіншазі (кол. Леопольдвілі) передбачують заведення в Конґо однопартійної системи. Все ж, тамошні відносини поправились, якщо ідеться про спокій, безпеку й економічний стан.

СІНҐАПУРСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЛІ КУАН Ю, КИТАЄЦЬ З ВИСОКОЮ АМЕРИКАНСЬКОЮ ОСВІТОЮ, ЗАЯВИВ під час своїх відвідин в Японії, що південно-азійські країни й народи воліють мати діло з „приявністю Америки" в Південній Азії, ані ж вічно жити під загрозою збоку комуністів. Тому він заявився за політикою Америки супроти В'єтнаму, при чому підкреслив, що всі азійці шанують Америку за те, що вона дотримала свого союзницького зобов'язання супроти Південного В'єтнаму.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ЗНАЙШЛИ за милю від ніби-то здемілітаризованої зони, що ділить В'єтнам на північну комуністичну й південну вільну чистини, 33 тіла північних в'єтнамців, що згинули в тамошньому бою. Деякі з тих північно-в'єтнамських вояків були прив'язані до мішків з піском, інші до важкої зброї, щоб не могли втікати.

ІДЕЯ І ПІДГОТОВА СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ ПОЧАЛАСЯ 33 РОКИ ТОМУ

Саме тепер завершується, чи повинна б завершуватись практична підготова до Світового Конґресу Вільних Українців, що його скликається проголошеним уже Маніфестом на тиждень від 12 до 19-го листопада цього року. Подана тут фотознімка становить наявний документ, що ідея і підготова цього Конґресу почалася майже 33 роки тому, як 27-го грудня 1934-го року відбулася у Львові, в готелі „Брістоль" перша Підготовна Конференція для скликання Всеукраїнського Конґресу. У цій Конференції взяли участь найвидатніші громадяни і діячі того часу, як це кожний може переконатись із поданих дальше підписів осіб на фотознімці. Більшости з них уже немає між живими: деякі загинули від большевицької кулі, інші померли на засланні і ще тільки 12 із названих живуть, як нам відомо, в Америці, Канаді або Західній Німеччині чи в інших країнах світу. Довести до успішного завершення їхній великий і благородний задум — це історична відповідальність теперішнього Підготовного Комітету Пан-Американської Української Конференції для скликання Світового Конґресу Вільних Українців. Про потреби, можливості і труднощі цього Конґресу мова в редакційній статті на 2-ій сторінці в цьому числі.

На світлині, довкола першого, лівого, стола сидять зліва (невиразні обличчя): директор „Карпатії" д-р Іван Гижа; редактор „Нового Часу" д-р Мирон Коновалець; дві невідомі особи; адвокат д-р Лев Ганкевич; письменниця Марія Струтинська; редактор „Діла" Іван Кедрин-Рудницький; невідома особа; посол (УНДО) Зиновій Пеленський; адвокат д-р Богдан Бордайко; невідома особа; директор „Маслосоюзу" інж. Андрій Палій; Ольга Целевичева; директор „Центросоюзу" Орест Радловський; невідома пані; Дарія Дзеровичева; директор „Центросоюзу" Іван Мартюк; видавець концерну „Українська Преса" Іван Тиктор; посол (УНДО) д-р Степан Біляк; посол, ген. секретар УНДО Володимир Целевич; лікар д-р Маркіян Дзерович; сеньйор адвокатів і громадських діячів д-р Степан Федак; директор Видавничої Спілки „Діло", о. кан. Дам'ян Лопатинський.

Довкола другого, правого, стола сидять зліва: редакторка „Жінки" Олена Шепарович (?); редактор „Нової Зорі" д-р Осип Назарук; невідома особа; директор Ревізійного Союзу Кооператив Іван Филипович; директор Митрополичих дібр інж. полк. Андрій Мельник; голова Центрального Комітету українських біженців полк. Олександер Кузьминський; скульптор Сергій Литвиненко; інж. Василь Рижевський; урядовець Земельного Банку Микола Бонковський; посол (УНДО) д-р Любомир Макарушка; редактор „Неділі" Роман Голіян; полк. О. Доценко; пані і два мужчини — невідомі; інспектор Рідної Школи Лев Ясінчук; три невідомі делеґати з ЧСР чи Карпатської України; ректор Духовної Академії о. мітрат Йосиф Сліпий — теперішній кардинал і первоієрарх Української Католицької Церкви, й Верховний Архиепископ; директор „Дністра" Ярослав Костунюк; голова Союзу Українок, посолка (УНДО) Мілена Рудницька; голова Української Парляментарної Репрезентації, посол (УНДО) Василь Мудрий; Надія Макарушкова; директор Земельного Банку д-р Павло Кривуцький; директор „Центрозоюзу" інж. Микола Творидло; посол (УНДО) Дмитро Великанович; посол (УРСП) Михайло Матчак; композитор Антін Рудницький.

Президент заборонив ЦРА фінансувати приватні організації

Вашинґтон. — Президент Джансон 29-го березня видав зарядження, згідно з яким Центральна Розвідча Аґенція не зможе фінансувати різні приватні організації, як це було досі. ЦРА робила це секретно довший час, але недавно ця справа виявилася, і тоді Президент найменував був тричленний комітет, щоб перевірив цю справу. Цей комітет очолював державний підсекретар Ніколас де Каценбах, а членами комітету були секретар освіти, здоров'я і добродійности Джан В. Ґарднер та директор Розвідчої Аґенції Ричард Геллс. Цей комітет здав звіт Президентові зі своєї праці, рекомендуючи таке зарядження: жадна Федеральна Аґенція не має права секретно фінансувати, посередньо чи безпосередньо, виховні або приватні добродійні організації. Президент Джансон вислав зарядження в цій справі всім урядовим аґенціям. Комітет ствердив, що праця ЦРА може натрапляти на деякі труднощі за кордоном внаслідок цього, що виявлено ті допомоги, які Розвідча Аґенція давала різним організаціям за кордоном. Комітет рекомендує Президентові, щоб Уряд ЗДА подбав про такий „публічно - приватний" механізм, який дбав би про допомогу тим організаціям за кордоном, які працюють для державних інтересів.

Джансон найменував Мартина на голову Федеральної Резервової Ради

Вашинґтон. — Президент Джансон 29-го березня найменував Вілліяма МекЧесні Мартина на голову Федеральної Резервової Ради, на якім то становищі Мартин буде аж до 1970-го року. Він займає цей пост під час президентури чотирьох президентів, від 1951-го року. Найменування Мартина на ще одну чотирирічну каденцію цікаве тим, що він проти волі Президента вирішив був загострити кредит та збільшити відсотки від позичок із банків Федеральної Резерви. Після номінації Мартин склав таку заяву: „Мене відзначив Президент тим, що просив мене працювати на становищі голови Федеральної Резервової Ради". Він сказав, що буде діяти так, щоб якнайкраще виконувати свої обов'язки. Деякі демократи просили Президента, щоб не найменовував Мартина на ще одну каденцію, але він їх не послухав.

ЗДА не виключають створення европейської атомової потуги

Бонн. — Американський уряд дав на письмі ґарантію Західній Німеччині, що коли прийде до політичного з'єднання Західньої Европи, то Европа зможе мати власну атомову зброю, без уваги на плянований договір проти поширення атомової зброї. Ця американська ґарантія має на цілі зневтралізувати острах Західньої Німеччини й Італії, що договір проти поширення атомової зброї ураз на завжди позбавить ті країни змоги осягнути власну атомову зброю, як теж спутає їх розвиток атомової енерґії для мирових цілей. Однак теперішнє американське запевнення може знову насторожити Совєти, принципово ворожі проти всякої можливости, щоб Західня Німеччина дістала доступ до атомового озброєння. Зате все ще існує між ЗДА і їх европейськими союзниками конфлікт довкола питання міжнародної контролі, яка має періодично перевірювати, чи неатомові держави не переводять крадькома атомових дослідів. Західня Німеччина, Італія й інші країни бояться, що коли ту контролю переводитиме Міжнародна Аґенція атомової енерґії, до якої належать і Совєти, то Совєти використовуватимуть такі контрольні інспекції просто для ведення свого шпигунства. Не відомо теж, як ЗДА заспокоять ті інші вільні країни у світі, як Індія і Японія, які вбачають у заплянованому американсько-совєтському договорі проти поширення атомової зброї, загрозу, що світ буде поділений на упривілейовані і так мовити першоступневі держави і другоступневі.

Сенатська Комісія пропонує наґану для сенатора Дадда

Вашинґтон. — Сенатська Комісія в справі етичної поведінки рекомендує, щоб покарати сенатора демократа з Коннектикату Томаса Дадда, не позбавляючи його сенаторського становища. В справі сенатора Дадда відбулися переслухання на цій Комісії тому, що він мав зловживати тими фондами, які були зібрані на виборчу кампанію. Рід кари має вирішити Сенат, який буде нараджуватися над звітом Комісії, що її очолював сенатор демократ Джан Стенніс із Міссіссіпі. Переслухання тривали 5 днів, — закінчилися 17-го березня.

У Вінніпеґу відзначать золотий ювілей УНСоюзу в Канаді

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Головна Канцелярія УНСоюзу інформує, що у місті Вінніпеґу, стараннями Окружного Комітету Відділів УНСоюзу центральної і західньої Канади, вже закінчуються приготування до великого Ювілейного Концерту дня 9-го квітня, на відзначення 50-ї річниці діяльности Українського Народного Союзу на території Канади. У концерті, що відбудеться в авдиторії УНО, 935 Мейн вулиця, о 7 г. 30 хв. вечора, візьме участь видатний український актор, відомий в американському театрі і телевізії, зокрема з його шекспірівських роль славний рецитатор творів Тараса Шевченка маестро Василь Шуст. До речі, він, починаючи з 2-го квітня і впродовж трьох тижнів виступатиме у Вінніпеґу, в „Манітоба Театр Сентер" у головній ролі в п'єсі „Лаф", в постановці „Бродвей - Театру". Крім маестра Василя Шуста, в концерті візьмуть участь: Студентський хор при Манітобському університеті, Танцювальна група „Русалка" Філії УНО, Дитячий хор Рідної Школи при тій же Філії, а з деклямаціями виступить від 495-го Відділу УНСоюзу п-нна Л. Гвоздулич. Перед концертом, в офіційній частині, матиме між іншими промовцями, слово заступник головного Предсідника Українського Народного Союзу п. Володимир Сохан із ЗДА.

Василь Шуст

Крім офіційної частини і концерту, того ж вечора діти у віці до 15 років життя матимуть нагоду здобути з нагоди цього Ювілею 25 забезпеченевих грамот УНС - кожна на 1.000 дол.; грамоти уфондував 445 Відділ УНС ім. Т. Шевченка, оплативши вкладки за ті грамоти на цілий рік.

Ювілейний Комітет Округи Заходу Канади очолює головний контролер УНС мґр Іван Геврик. До Почесного Комітету ввійшли: о. д-р В. Кушнір, о. Архимандрит Й. Скальський, адв. Марія Вавриків, п-і І. Мартинець, п-і І. Фуґа, сенатор П. Юзик, проф. Я. Рудницький, маестро Л. Молодожанин.

Вже на основі програми Ювілейного Концерту можна сказати, що неділя 9-го квітня у Вінніпеґу пройде для української і канадійської спільноти того міста під знаком святкувань 50-ї річниці діяльности УНСоюзу в Канаді.

З. Онишкевич передав Папі Павлові VI його портрет природної величини

Зиновій Онишкевич

Рим. — У вівторок 28 березня ц. р. відбулась у кабінеті Папи Павла VI спеціяльна церемонія, під час якої відомий американсько-український артист - маляр Зиновій Онишкевич передав Папі його портрет природної величини. Папа з „вдячною приємністю" прийняв портрет і висловив особливу подяку українському мистцеві за символіку, з якою артист пов'язав Папу: Папа стоїть у набожній позі на тлі старовинної кам'яної стіни, порепаної та поторощеної бойовими поцілами. Таким чином Папа представлений, як борець за мир. Зиновій Онишкевич прийшов до Папи у товаристві Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого який раніше уможливив був мистцеві приявність на шістьох генеральних авдієнціях, що їх мав Папа: мистець мав таке близьке місце, з якого міг робити шкіци, на основі яких потім малював портрет. Це великий олійний образ, на 7 з половиною стіп висоти. Папа подарував Зиновієві Онишкевичеві пропам'ятну книжку з часу свого перебування в Ню Йорку. Онишкевич перебуває за останніх вісім місяців у Римі де безперервно займається малярською творчістю. Вістку про цю подію принесла Міжнародна Інформаційна Аґенція, а широко описали ту подію італійські газети й радіо.передачі як теж радіопередачі з Ню Йорку. Після авдієнції у Папи З. Онишкевич дав інтерв'ю представникам італійської і закордонної преси, підкресливши, що він українець, ветеран американської армії з Корейської війни і постійний мешканець Ню Йорку. „Лонґ Айленд Стар Джернел" приніс у своєму числі з 29 березня обширну вістку, підкресливши з гордістю, що Зиновій Онишкевич є мешканцем дільниці Вудсайд на Квінсі в Ню Йорку. Представник тієї газети зголосився до матери мистця, вдови по інженері й колишньому старшині УГА, та подав короткий життєпис мистця.

Понад 14.000 нім. марок допомоги для українців у Европі

Мюнхен. — Українська Медично-Харитативна Служба у своєму звіті з лютого 1967 року подає, що за час від жовтня 1966 р. до січня 1967 р. включно, з рамени УПХС (колишнього Українського Червоного Хреста) було послано потребуючим українцям у Західній Німеччині та в інших країнах Зах. Европи, а також українцям у Польщі допомогу в сумі 14.970 нім. марок. Допомоги були надіслані з фондів для хворих, інвалідів, вдів, дітей і сиріт; розіслано також ліків вартости в понад І тисячу нім. марок. Багато ліків з лябораторії УМХС було послано для потребуючих українців у Польщі. Ця добродійна установа знаходиться і далі в Мюнхені, на Дахауер Штрассе 9/II. За короткий звітовий час сама Амбуляторія прийняла 776 пацієнтів, з яких більшість не змогла б оплатити німецького лікаря. У докладному зразково опрацьованому звіті УМХС, сказано: „Не забувайте про Рідного Брата, який тиняється на чужині хворий і безпомічний!.. Поміч Братові належиться не лише на Різдво чи Великдень, але тривало, бо біда й недуги тривалі, а каса установи — пуста". Головою Головної Управи Української Медично-Харитативної Служби у Зах. Німеччині є відомий фахівець-лікар та громадський діяч д-р Ярослав Гинилевич, організаційним референтом працює інж. Г. Комаринський.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДБУДЕТЬСЯ ДОПОВІДЬ ПРО ЛИСТУВАННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗДА повідомляє про Наукове Засідання Літературної секції, на якому проф. Петро Одарченко прочитає доповідь „Епістолярна спадщина Лесі Українки". Буде також інформація про підготову до друку праці Ольги Косач - Кривинюк „Леся Українка. Хронологія життя і творчости". Засідання відбудеться в неділю 2-го квітня о 5-ій год. дня в приміщенні Академії.

УКРАЇНЕЦЬ ЗАПРОЄКТУВАВ ВІДЗНАКУ ФЕСТИВАЛІВ 100-РІЧЧЯ КАНАДИ

Торонто. — З нагоди святкових відзначень 100-річчя державности Канади впродовж цього року по всій країні відбудеться 100 мистецьких Фестивалів, в тому і Український Фестиваль. Рада Народного Мистецтва Канади проголосила конкурс на найкращу мистецьку відзнаку - значок для тих фестивалів. З 15 проєктів — перше місце та нагороду в сумі 100 дол. одержав український мистець з Едмонтону, Павло Сембалюк. Відзнака кругла, з емблемою 100-річчя Канади і роками 1867-1967, а в центрі відзнаки — пара танцюристів в позах, що досить виразно вказують на український танець „гопак".

ФОРТЕПІЯНОВИЙ РЕЧІТАЛЬ МАРІЇ ЦІСИК

Ню Йорк. — У неділю 2 квітня 1967 р. о год. 6 веч. в залі Укр. Інституту Америки, 2 Іст 79 вул. відома вже нашій громаді солістка і акомпаніяторка п-нна Марія Цісик виступить зі самостійним фортепіяновим речіталем, який буде вже її третім з черги. Цього року молода піяністка закінчує студії в музичній школі Джуліярд, де вона студіювала протягом чотирьох років. У програмі речіталю вона виконає твори Баха, Барбока, Бетовена, Бремса, Шопена і Дебюсі.

ДИТЯЧА СТОРІНКА У ТИЖНЕВИКУ „ПРАЦЯ"

Прудентопіль, Бразилія. — Як минулого року, так і в цьому, суспільно - громадський тижневик „Праця", що виходить у Прудентополі, містить спеціяльний „Дитячий додаток" з творами для дітей, заверстаний так, що коли його скласти, то виходить 8-сторінкова збірочка. У 1-му числі „Дитячого додатку" за 1967 р. є твори Олександра Олеся, В. Швеця, Діми, отця Василя Зінька ЧСВВ та ін. Для багатьох дітей, родичі яких живуть далеко від центрів скупчення українства у Бразилії — це єдина дитяча лектура українською мовою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сити і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

В ім'я України

Найближчою, найголовнішою і найважливішою справою на денному порядку української діяспори є справа Світового Конґресу Вільних Українців, який — згідно з проголошеним уже маніфестом — має відбутися в Ню Йорку в тижні від 12 до 19-го листопада цього року.

Жадна інша українська справа — за винятком самого визволення України та віднови самостійної, соборної і народоправної Української Держави — не мала стільки уваги і не велась так довго, як справа цього Конґресу. Надрукована на першій сторінці сьогоднішнього видання „Свободи" оригінальна фотознімка з підготовчої конференції для скликання Всеукраїнського Конґресу, що відбулася у Львові 33 роки тому з участю найвидатніших українських діячів та політиків і яку можна вважати ідейним ініціятором запляннованого тепер СКВУ, говорить своєю пророчистою мовою. Не меншу вимогу мають і ті безчисленні статті, голоси, міркування та подібні вияви публічної опінії, що їх закумульовано впродовж останніх десятьох років. Усе зводиться до одної безсумнівної й категоричної вимоги - імперативу: треба Світового Конґресу Вільних Українців!

Здається, що з проголошенням цього Конґресу зайво говорити чи писати про його потребу. Але це тільки так здається, бо у практиці дехто з нас, навіть з-поміж тих, що займаються практичною підготовою СКВУ, про це забувають, або щонайменше поступають так, ніби з цього не здають собі справи. Думаємо, що було б великою помилкою закривати на це очі. А втім, це ж справа очевидна. СКВУ має відбутися в листопаді цього року, отже за сім з половиною місяців, і за цей короткий час треба полагодити ще безліч всіляких справ, від дальшого узгіднення програмових матеріялів починаючи, а на замовленні і задаткуванні приміщень кінчаючи. Із практичних завдань, що їх треба виконати, згадати б ще: переклад на різні мови та публікація узгіднених програмових матеріялів, підготова та публікація відповідної інформаційної книжки про українські поселення в поодиноких країнах вільного світу, устійнення детальної програми Конґресу та зв'язаних з ним імпрез і маніфестацій, запрошення управнених до участи в Конґресі та почесних гостей, узгіднення із схваленими ідейними засадами Конґресу запляннованих доповідей і тисяча та одна інших справ.

Чому цих справ ще й досі не тільки не полагоджено, але й не полагоджується? Відповідальність за це несе Підготовний Комітет Пан-Американської Української Конференції для СКВУ і всі ті „сили", що досі утруднювали полагодження цих справ.

Щоб Громада мала загальне уявлення про підготову СКВУ, згадаємо тільки, що три коштовні наради Підготовного Комітету, дві в Торонті і одну в Ню Йорку, витрачено в головній мірі на узгіднення суперечностей в такій другорядній справі, як місце Конґресу, при чому дійсною і головною причиною цих суперечностей аж ніяк не було те, що можна б справді назвати „добром справи", але всілякі партійно - групові міркування. Останню не менш коштовну нараду Підготовного Комітету у Вінніпеґу також з таких самих причин майже змарновано, бо полагодження і вирішення всіх чи майже всіх практичних справ, зв'язаних із підготовою та переведенням Конґресу, відложено до чергових нарад, що мають відбутися в Торонті в першому тижні травня. Підкреслюємо, що головним предметом усіх дотеперішніх суперечностей, які гальмують працю і навіть можуть знівечити великий задум, були всілякі партійно - групові куліси і закуліси, всілякі „технікалії", а не суть справи. Такі суттєві проблеми, як текст маніфесту, проєкт резолюцій, проєкт звернень та закликів, узгіднено в найбільшій згоді і злагоді.

В таких обставинах виникає питання: чи в такому короткому часі можна ще виконати всю підготовну працю так, щоб Конґрес відбувся величаво, гідно, достойно і з таким результатом, для якого його плянували понад три десятки років тому і для якого він запляннований сьогодні? Думаємо, що так, і не втрачаємо віри, що він відбудеться. Остаточну відповідь на це мусить дати чергова нарада Підготовного Комітету на початку травня в Торонті. Правда, попередня нарада в Вінніпеґу створила більше нових комплікацій, ніж полагодила існуючі, але ще час, хоч і дуже короткий, полагодити їх, і ще існує можливість Конґрес підготовити та перевести. Це може статися тільки при максимально добрій волі всіх заінтересованих, при максимальних зусиллях тих, що вестимуть дальшу підготову. Цілком здаємо собі справу з того, що ми тільки люди з усіми своїми не лише позитивними прикметами, але й хибами.. Проте, справа нашого першого Світового Конґресу така велика, така давня і така важлива, що ми повинні бодай спробувати скочити вище себе. Повторюємо наше переконання, що це можна вчинити при згаданій уже максимально добрій волі, максимальних зусиллях і якщо 1) виелімінуємо одну за одною ті справи, що становлять „камінь преткновенія" та 2) не створюватимемо нових комплікацій. Цим головним „каменем преткновенія" є — як це виразно вказує перебіг дотеперішніх нарад Підготовного Комітету — зв'язані з пляном створення Світового Союзу Вільних Українців одночасні і побажання використати СКВУ для своїх групових цілей та амбіцій, і побоювання, що це може пощастить іншій групі. Якщо виелімінувати причини й потреби таких бажань та побоювань — не буде комплікацій. До цього може рішально причинитися свідомість, що завдання, обов'язки і відповідальності, які стоять перед українською діяспорою у вільному світі, далеко - далеко переростають силу і спроможність будь - якої одної організації чи групи, і що тільки спільно їх можна ще бодай до деякої міри задовільно виконувати. Очевидно, що треба рахуватися з людськими слабостями, та ще й такими хронічними, як партійно-групові, але й їх можна до деякої міри виелімінувати, якщо на першому і головному місці завдань СКВУ стоятиме справа допомоги визвольним змаганням українського народу, бо у відношенні до неї існує однодушність, хоч і можуть бути розходження щодо тактики.

Реасумуючи сказане, можемо тільки ствердити, що СКВУ може, повинен і мусить успішно відбутися, якщо його організуватимемо та відбуватимемо в імені України, а не груп і партій та всіляких партикулярних амбіцій, як це демонстровано на дотеперішніх нарадах Підготовного Комітету.

НІМЕЧЧИНА І ФРАНЦУЗЬКІ ВИБОРИ

Мюнхен. — Вибори до французького парляменту, що закінчилися 12 березня, притягали до себе велику увагу особливо в Західній Німеччині. В німецьких політичних колах зарозумілість де Голля в його міжнародній політиці будила неспокій і невдоволення. Адже ж де Голль хотів трактувати Західню Німеччину як свого сателіта і ставив німцям ультимативні вимоги, зокрема щодо відносин з Америкою. Декому видавалося також принадним показати американцям „дулю в кишені" на спосіб де Голля, який проголошує повну незалежність французької політики, хоч знає, що без американської атомової сили вся Західня Европа може стати провінцією Москви.

Перед французькими виборами в Німеччині сподівались послаблення позиції де Ґолля, внаслідок чого французький президент мусів би оглядатися на задні колеса, не бувши певним, що за ним стоїть публічна опінія у Франції.

Однак, у Німеччині побоювались також повної поразки партії де Голля в парляментських виборах. Не з симпатії до де Голля, а з тої причини, що французька опозиція до уряду де Голля дуже різноманітна. В ній є крайні консерватисти, ліві лібералі (Міттеран), ліберальний центр (Леканюе), соціялісти і комуністи. Не таємниця, що комуністична партія Франції між усіми партіями найліпше зорганізована. Тому в Німеччині і найбільші анти - ґоллісти боялися, що внаслідок поразки де Голля у виборах опозиція, зложена із таких різнородних елементів, не могла б створити ділового і стабільного уряду.

Тепер, коли ґоллісти ледве - ледве спромоглися здобути невелику більшість, утративши мандати на користь опозиційних партій, і мусять творити коаліційний уряд, в німецьких політичних колах уважають, що де Голль буде поміркованішим у своїй закордонній політиці.

Де Ґолль, мабуть, думав, що вихід Франції із НАТО і його загравання з комуністичними режимами в Европі й Азії здобудуть йому голоси комуністів, але помилився. Комуністи голосували за свою партію, а деякі некомуністи також дали голос комуністам з простої причини: коли де Голль може говорити компліменти комуністам у В'єтнамі, то чого має боятися французький обиватель своїх комуністів?

Німецька преса нотує як знак непопулярности зовнішньої політики де Голля те, що його міністер закордонних справ Моріс Кув де Мюрвіль і міністер військових справ Месмер провалилися на виборах. Мовляв, це свідчить про те, що велика частина французьких виборців не схвалює політичної лінії де Голля проти „англо - саксонців".

Послаблення позиції ґоллістів у Франції має вже свій відгук: боннський уряд погодився заплатити значні суми Вашингтонові і Лондонові за постій американських та британських дивізій у Західній Німеччині. Перед французькими виборами Бонн на це не рішився б, щоб де Голль не назвав цієї угоди „низькопоклонством перед англо - саксонцями".

П. А.

Марія Стефанів

ЗАВЕРШІМО ВЕЛИКИЙ ЗАДУМ

В обличчі незнання загалом американського народу української проблематики, в обличчі неприязної, навіть ворожої супроти наших національно - політичних прагнень концепції деяких американських, а головно академічних кругів, що її допомогли створити наші північний і західній сусіди, українська громада вирішила десять років тому зорганізувати катедру українознавства при котромусь із славних американських університетів.

Наука, як відомо, наймогутніша зброя в боротьбі ідей. Проти неї не встоїться на довшу мету ані байдужість, ані фальш, хоч би й сперта на матеріяльних чи інших ресурсах. Наукою, речником якої буде катедра українознавства, зможемо домогтися поважних успіхів так у подаванні знань про Україну і український народ, як і в поборюванні неправди, що її ширять про нас деякі наші „брати" слов'янського роду.

Задум про створення клітини української науки постав. Його здійснення, безпечно, допоможе нам відвойовувати втрачені нами національно - культурні позиції на американському континенті. Наша громада цей задум прийняла, його широко дискутується в наших рідних і громадських колах. Про нього пишеться в пресі. Але як відбувається його реалізація, про це аж страшно згадувати.

Минає десятий рік, а у великій і не бідній нашій громаді зібрано на цю високу ціль лише дві третини потрібного фонду — всього 229 тисяч. А де ще одна третина? Виходить, ще треба щонайменше п'ять років, щоб завершити збірку потрібних на цю ціль 350,000 долярів.

У наших сусідів десятки подібних катедр уже роками діють на повну пару, а ми й досі ще не спромоглися на одну. У зв'язку з цим насувається спогад ще з рідних земель під Польщею. В читальні „Просвіти", в якій ще не закінчено було будову однієї внутрішньої стіни, йшла завзята дискусія над причинами програння наших визвольних змагань. Коли дискусія загрожувала перейти у сварку, встав один із присутніх і сказав: „Як могли ми збудувати й удержати свою державу, коли не спроможні докінчити цієї маленької стіни"?

Дискусія увірвалась...

Як же нам добиватись державницького признання, коли ми у світі, як поневолений, але державницький народ, мало кому відомі? Як же нам входити в „коло вільних народів", коли ворожа дія заступає нам дорогу? Ми мусимо збудувати високу споруду - дзвіницю з могутнім дзвоном, що голосив би світові правду про нас. Частиною цієї високої споруди має бути катедра українознавства в Америці.

Допоможімо ж уфундувати цю катедру! Хай у п'ятдесяту річницю відродження української держави, за яку найкращі сини України клали свої буйні голови, постане на землі Вашинґтона святиня української науки.

Всі українські жіночі організації в ЗДА, як світські, так і церковні, повинні стати членами - фундаторами цього шляхетного почину і приєднатись до активної праці для його завершення.

Ф. Лукіянович

ҐОФФА У В'ЯЗНИЦІ

Полагоджено дві справи

Дощового ранку 7-го березня, в асисті трьох адвокатів, Дж. Гоффа з'явився у судовому будинку в Вашинґтоні, як було йому призначено. Репортерам він цинічно заявив, що його „пограбовано з елементарних прав громадянина". Із столиці Гоффу перевезли того самого дня до федеральної в'язниці у Левісбурґу, Па.

Передбачаючи таку розв'язку ще перед своїм ув'язненням, Гоффа полагодив дві справи.

Перша — на своє місце призначив він Френка Фіцціммонса свого заступника; під час ув'язнення Гоффи він виконуватиме всі обов'язки голови, задержуючи титул заступника.

Друга — питання платні. Як голова, Гоффа одержував 100.000 долярів на рік — найвища ставка голови будь - якої юнії. Раніше говорилося, що Гоффа одержуватиме повну ставку під час свого ув'азнення. Тепер відомо, що одержуватиме він 48.000, а Фіцсіммонс — 45.000 долярів. Гоффа подбав і про родину: його жінці Джозефіні виплачуватимуть 4.000 долярів на місяць.

Переговори

Засуджений на 8 років в'язниці, Гоффа має право на т. зв. „паролю" — умовне дарування решти кари після відсиджения 32 місяців, а його каденція як голови юнії не вигасає скорше як 1971 року.

Хоч юнія шоферів нараховує 1,8 мільйона членів, фактичних шоферів, що перевозять вантажі, є в ній тільки 450.000. Решта — послугувачі у маґазинах, ресторанах тощо. Отож для фактичних шоферів контракт вигасає 31 березня, і переговори в тій справі вже почалися. Це не значить, що підприємці сподіваються легкого чи дешевшого контракту.

Ще перед тим, як іти до в'язниці, Гоффа заявив, що вимагатиме 7% підвишки платні для членів юнії і покращання різного роду удобіднень. Неприсутній за столом переговорів, він із в'язниці, як сіра еміненція, керуватиме переговорами. А юнія тримає твердий атут у своїх руках: заряджений нею страйк поставить економіку держави на коліна, бо відповідного закону проти страйку ще немає.

Надзвичайно здібний

Немає сумніву, що 54-річний Гоффа це людина надзвичайних здібностей. Та на чолі такої динамічної, великої юнії і не могла стати людина хитка. Він рішучий, упертий, добрий організатор, стратег, знавець людської душі. Він почав як помічник шофера і молодим включився у юнійний рух, беручи активну участь у всяких заворушеннях, страйках і, мабуть, у бійках. Від 1930 року не раз був він ув'язнений на короткі реченці та засуджений на грошові кари. З молодих років мав зв'язки із злочинним світом і на злочинному елементі сперся у своїй юнійній кар'єрі. Тому став наче символом перекупства, шантажів і насильства в юнійному русі.

У Дітройті Гоффа стає організатором юнійної станиці, потім заступником її голови, а згодом і головою. Коли голову юнії Бека поставлено за ґрати, її справами до часу виборів завідувала комісія.

На конвенції вибрано Гоффу на голову. Але спокуса керувати мільйонами була надто велика. За ним виросла тінь головного прокуратора Р. Кеннеді, якого Гоффа вже не зве „Малим Боббі". Мабуть, наступних вісім, а то й 13 років він перебуде у в'язниці, бо є всі дані, що Найвищий Суд затвердить вирок на 5 років, виданий у Шикаґо.

Про Дж. Гоффу написано книжку в не дуже то прихильному для нього тоні. Ті, що знають Гоффу, кажуть, що він зайшов би дуже далеко у кожній галузі завдяки своїм здібностям та наполегливості, за винятком хіба ділянки науки.

А всюдисущий гуморист нарисував таку карикатуру: на подвір'ї в'язниці, вдягнений у смугастий однострій, Гоффа вискочив на бочку і промовляє до своїх співв'язнів: „Анумо, хлопці, створімо юнію! Я головою, а ви членами!"

ФАЛЬШУЮТЬ М. ЛИСЕНКА ПІД „ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТА",

У зв'язку з 125-річчям кляспка української музики Миколи Лисенка, „Культура і Життя" з 23 березня, не згадуючи, що більшість творів М. Лисенка не виконуються в УССР, твердить: ...„Саме за радянських часів... повного розвитку дістали заповіти Лисенка стосовно розвитку музичної культури України в найширшому розумінні... Його вимоги народности, реалістичної спрямованости, доступности музики при глибокій ідейній насназеності — все це якнайкраще відповідало завданням, що постали перед молодими радянськими митцями з перших пожовтневих років, все це допомагало їм в подальшому переборювати прояви ворожої, антинародної ідеології в мистецтві, викорінювати формалістичні, декадентські тенденції і служило надійною зброєю в боротьбі за торжество методу соціялістичного реалізму"...

Леся Лисак

ВЕСНА ЙДЕ...

Здається, тепер приходить не така Весна, як колись приходила. Хтось змінився — вона чи ми? До міста, в якому ви живете, Весна не спішиться. Багато ранків виглядаєте ви у вікно, вижидаєте. А як врешті котрогось ранку вона являється, то ніби якась скупа... Не пахне якось. От у парку жмут зеленої трави кине, кілька червоних тулипанів розмалює, букет жовтого квіття кущеві форситії принесе.

Пригадуєте, як сніги у полі починали танути? Як кучугури в полі меншали та й меншали, а від них межами потічки починали плисти? Потічки із стопленого снігу, каламутні, але дуже веселі. Чи вам ще причувається, як вони дзюркотіли? Вони мали зовсім інакший голос, як ті звичайні потічки, що пливуть цілий рік. Вони ніби сміялися до сонця і казали вам, що до перехрестя доріг уже зближається Весна...

Відколи ви живете в місті — ви про них забули. На міських вулицях вони були б тільки неприємними калюжами. У них не було б нічого радісного, весняного.

Ви дивитеся на клаптики трави у парку — і бачите зовсім щось інше: ту ясно-зелену траву там, де колись зустрічали Весну. Чи це вам здавалося, чи справді та свіжа трава теж усміхалася і до сонця і до вас? Тоді, вдома, коли ви вибігали босими ноженятами надвір, вона пестила ваші ноги. Від неї йшло щось м'яке, лискуче, ясне аж до грудей. До неї хотілося промовити, але мовчанка була краща. Вгорі — сонце, внизу — трава і ви. Це вже прийшла Весна..

По траві котилися жовті, пухнасті кульки. Ґусенята. Жовті та смішні. Пласкі дзьобики й розчепірені рожеві ніжки. Вони скубли стебелинки трави й щось між собою жебоніли. Зелена трава — жовті кульки гусенят — і ваше дитинство... Була Весна...

Ви ходили над ріку зривати вербові галузки в базями — подовгастими цяцьками із сріблистого оксамиту. У горщику з водою на вікні вони приготовляли вам несподіванку: розкручувалися у дрібні зелені листочки.

У селі ходили тоді не дорогами, а поза городами. Це тому, що поза городами вже були протоптані, сухі стежки. Дороги висихали поволі, а вози, що грузли по осі — їхали ще поволіше. Але нікого це не турбувало: надходила Весна...

Коли ви йшли поза городами, то, крім трави, зеленіли ще тільки кущики напівдикого аґресту, що росли при межах та при тинах. Їхні листочки були зовсім кучеряві. Вони немов запрошували, щоб ви їх зірвали так, як галузки верби, але їх ніхто не зривав. Вони мали колючки. Аж уліті діти збирали з них терпкі ягоди.

Стежками йшли на поле, щоб сказати орачеві: „Дай Боже щастя!" І щоб почути, як вітер несе від запашних скиб: „Дай Боже й вам". Ніщо і ніколи не пахло так, як поля, що їх навесні орали...

Над нивами ,над орачем — поміж землею і небом — жайворонки. Вони не перестають співати. Кому вони співають? Нивам, орачеві чи Весні? Це так, ніби дзвонили срібні дзвіночки. Багато дзвінких, тендітних дзвіночків. Вам здається, що жайворонок — це кинена вгору грудка землі, яка обернулась у пісню. Вам так здається, бо ви чули леґенду, що постав він із грудки землі, яку підніс у своїх руках Господь. Тоді, коли першому орачеві було так важко і так сумно краяти тверді скиби...

На сусідній ниві вже сміється до сонця озимина. Жито таке свіже, таке лискуче, зелене. Дивно, що навесні все виблискує. Все покрите ясністю...

Озиминою легко колише вітер. Вона хилиться то в один, то в другий бік, немов пливе. Ви пам'ятаєте, як навесні зеленіли поля?..

Пахло тоді все: пах вітер, пахла зелень, пахли ниви під плугом. Сонцем пахли. Радістю пахли. Це була усмішка Весни...

Всміхніться ж і ви. Весна вже перед містом. Вона тільки на перехресті доріг зупинилася, дороги до вас питає. Вона знає, що ви її ждете, ждете з ще більшою нетерпеливістю, як колись. Бо тепер у вас гостює Туга. За ясними, колишніми днями. За полями, нивами, жайворонком і землею.

Вранці скаже вам сонце, що Весна вже прийшла. У парку зелені травники це повторять. Перед хатою хтось кущ форситії жовтим букетом замаїть. Червоні тулипани при огорожі попросять, щоб ви їм кинули усмішку.

За вікном, на гілці, відізветься якийсь птах. Радісно відізветься, і в тій хвилині вам теж стане радісно.

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО о. МИКОЛУ ГЛАВАЧА

З приємністю прочитав я в „Свободі" (ч. 49) вістку про висвячення в Мюнхені 72-літнього Миколи Главача на священика.

Прізвище М. Главача вбилося в мою пам'ять тому, що під кінець 1918-го і на початку 1919 року був він повітовим комендантом у місті Прилуці на Полтавщині. Порядку в місті доглядала сотня, зложена переважно з галичан. Командантом сотні був Теофіль Богаєць з Коломиї, а чотовими старшинами Сивак, Зіма, ще один, прізвище якого призабулось, і я.

Одної ночі Прилуку несподівано зайняли большевики, виарештували всіх наших старшин та козаків і замкнули у в'язниці. Аж перед самим Різдвом визволив нас український курінь, відбивши місто від большевиків. М. Главач у в'язницю не попав, бо напередодні арештувань виїхав кудись в службових справах. Пригадую, як М. Главач промовляв під час Святої Вечері, яку підготовили нам прилучанки. Про це написав я спомин „Різдво в Прилуці", який надруковано в „Свободі" 9 січня 1952 р.

М. Главач мав тоді яких 25 років. Він був поважної вдачі і до кожної справи підходив серйозно.

Отець Микола Главач може забув моє прізвище, але певно не забув прізвища Т. Богайця, з яким я товаришував, разом мешкав і нас обох, перебраних у цивільний одяг, арештували большевики, коли вранці вийшли ми на вулицю.

Своєму колишньому військовому зверхникові, а тепер священикові Миколі Главачеві, бажаю від щирого серця багато літ прожити і нашим людям добрим прикладом і Божою наукою служити.

Франц Липецький
Дітройт, Миш.

В. Боровський

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ХРИСТИЯН В СССР ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

(1)

Нові факти

Від якогось часу доходили з України приглушені вістки про загострену боротьбу частини євангельських християн-баптистів і віроісповідно посвоячених з ними течій за повну релігійну свободу. Вони не визнають насильно накиненого їм владою проводу, т. зв. Всесоюзної Ради Євангельських Християн-Баптистів (ВРЄХБ). 18-19 вересня 1965 р. на своєму, очевидно, нелеґальному з'їзді в Москві вони створили Раду Церков Євангельських Християн-Баптистів.

Тепер наспівають цілком певні інформації, які підтверджують існування цих „розкольників". Цього вже промовчати не вдасться. Безбожницький журнал „Людина і Світ", який виходить у Києві, за листопад 1966 р., досить докладно оповідає про цей рух, але робить це, як звичайно, дуже тенденційно, а місцями виразно фальшиво, перекручуючи факти і промовчуючи, якими інквізиційними способами переслідується цих людей. Подаємо найважливіші місця.

Що пише безбожницький журнал з Києва?

У статті Ф. Гаркавенка „Куди ведуть прихильники „очищення", на ст. 32 читаємо:

„Хоча внутрішня боротьба в ЄХБ триває з самого утворення цієї організації (ВРЄХБ — В. Б.), перші серйозні прояви її спостерігалися тільки з 1953-1954 рр. У цей час групи невдоволених дедалі частіше виходять з громад ЄХБ, бо їхні вимоги про розгортання релігійної пропаґанди, про релігійне виховання й хрищення молоді до 18 років, заборону шлюбів з невіруючими, проведення „вечорів любови" і т. д. не знаходили підтримки ні в керівництві громад, ні серед більшости рядових віруючих.

„Датою виникнення своєї групи самі прокоф'євці (тобто „розкольники" — В. Б.) називають 13-го серпня 1961 року, як початок „внутрішньоцерковного руху за з'їзд, за відродження й освячення євангельсько - баптистського братства". У цей день т. зв. ініціятивна група випустила першу відозву, підписану Прокоф'євим і Крючковим.

„Прокоф'єв, засуджений в минулому за антирадянську пропаґанду, після звільнення знову береться за старе, активно розвиває підпільну місіонерську діяльність: їздить по країні, розсилає в усі кінці СССР свої проповіді, послання, листи, сповнені злісних наклепів на нашу дійсність. Він закликає радянських людей відмовлятися від земних благ, „покаятися в гріхах" і т. п.

„Ініціятори розколу, прагнучи відвернути віруючих від участи в громадському житті, всіляко послабити вплив на них радянської дійсности введенням найсуворіших правил і заборон, назвали ВРЄХБ „лаодикійцями, які втратили ревність, яким до всього байдуже", і зажадали замінити керівництво, скликати надзвичайний з'їзд з метою „відновлення божественних принципів життя і служіння Церкві".

На чолі цих елементів і стали О. Прокоф'єв та Г. Крючков, які оголосили себе „ініціятивною групою для скликання з'їзду".

„Ті, що відкололися, підпільно на гектографі випускають кілька видань. Який зміст цієї літератури?

„Прокоф'євці на перше місце ставлять релігійно-правові проблеми — як внутрішньоцерковні, так і ті, що належать виключно до відання держави, здійснення свободи совісти. Вони багато пишуть про „самопожертву в ім'я Христа", про необхідність „постраждати за віру". „Страдників в ім'я Христа" вони вихваляють як таких, що „прийняли хрищення від духа святого".

„Прокоф'єв висунув три вимоги до віруючих: відокремлення, освячення і посвячення, які слід розуміти як самопожертву в ім'я Христа. Організаційний Комітет під такими лозунґами дедалі різкіше виступає проти органів влади, вимагаючи для себе нічим не обмеженої релігійної пропаґанди й діяльности, залякуючи віруючих.

„В той же час оргкомітет розсилає свій проєкт „Положення про раду ЄХБ в СССР", в якому вимагає організованого навчання дітей релігії, безконтрольного видавання й розповсюдження релігійної літератури, приймання в члени секти без обмеження віку.

ЗА ТРИ РОКИ, У 1969-МУ РОЦІ, ПРИПАДАЄ 75-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! НАЗУСТРІЧ ЦЬОМУ ЮВІЛЕЄВІ ВЖЕ ПОЧАВСЯ ТРИРІЧНИЙ ПОХІД ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНСТВА ЦІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ ДО 100,000. СТАВАЙТЕ ДО ПРАЦІ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЄЇ МЕТИ, БО ВОНА ЗАБЕЗПЕЧИТЬ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XIV Березень 1967 Ч. 3. (123)

Степан Куропась

ПЕРШИЙ РІК НАЙВАЖНІШИЙ

У проголошеній великій кампанії УНСоюзу, що розложена на три роки, перший рік є найважніший. Звичайно так буває, що як колесо зачне обертатися, то воно набирає розгону і якийсь час навіть само крутиться. Але треба його добре розігнати, це перше правило фізики. Те саме з кампанією УНСоюзу.

Початок першого року, всього два місяці, виглядає зле, бо колесо ще не розігналося. Ще не всі Відділи відбули свої річні збори, не всі Відділи зачали роботу. Навіть ті активні великі відділи ще не оправдали себе, не виказали своєї сили навіть Канада, першун 1966 року. Два місяці 1967 року ще не можуть бути мірилом кампанії, але уже весна і не можна вже буде нарікати на погоду чи вибори. Які є реальні вигляди великої кампанії в першому році? Чи є в нас по великих скупченнях, досить будуючого союзового матеріялу? Чи маємо ми цей новий союзовий матеріял змобілізувати, зареєструвати і вписати в книги УНСоюзу? Треба ствердити, що є в Америці досить українців, яких можна вписати до УНСоюзу. Неточні статистичні дані кажуть, що в Шікаго є 60 тисяч українців, в Дітройті і Клівленді по 20 тисяч, у Філядельфії 30 тисяч, в Ню Йорку не знати, бо це великий Сфінкс — але там більше українців, як деінде. Це великі громади, а є ще середні, як Сейнт-Пол-Міннеаполіс, Боффало, Пітсбург, Сейнт Луїс, Рочестер, Сиракюзи, Бостон, Балтимор, Йонгставн, Ню Джерзі. Є багато малих громад, є цілий ряд малих громад стейту Пенсильвенії, Нової Англії і Ню Йорку. В Шікаго на 60 тисяч українців, є 10 тисяч союзовців. Є ще 20 тисяч людей, яких можна для УНСоюзу дістати. Решта, — це вже старші люди, індеферентні, ті що мають великі забезпечення. На підставі статистики братської організації католиків, протестантів і квейкрів працюють в громадах своїх віровизнань і твердять, що їх границя будучих членів сягає до 50% населення. Коли таку норму прийняти і для УНСоюзу, і старатися обхопити лише 50% громади, то в Дітройті і Клівленді є ще по 5 тисяч нових членів, а у Філядельфії 8 тисяч. В середніх громадах УНСоюз може подвоїти своє членство, а в малих може мати 25% зросту. Це не числа взяті з повітря. Мала організація у Мілвокі Католік Фемілі Лайф 4 роки тому перейшла зі системи відділів до системи канцелярій і за цей час, як мене інформував її президент, зросла з 14 до 47 тисяч членів. Отже є у нас реальні вигляди, є потенційний матеріял в членах. Але тут доходимо до третього питання, на яке, на жаль, ми не готові відповісти позитивно! Нема у нас ким перевести цей новий реєстр! Нема організаторів, сталих людей, вишколених в асекураційному бизнесі, таких, щоб не лише потрапили вписати нових членів, але таких, щоб потрапили добре заробити на цій праці. Треба нам агентів, бо часи патріотизму минають. Ще якийсь час, ми ще когось з патріотизму намовимо в члени Союзу, але на дальшу мету цей спосіб приєднування членів себе не виправдає.

Одинокими, покищо, потенційними агентами (крім кількох сталих) є у нас відділи і секретарі. І від них УНСоюз мусить вимагати праці і успіхів, зокрема в громадах, де є великі можливості, і де є люди, якими можна обсадити неактивні відділи. В першому році кампанії відділи мусять виказатися успіх! Виправдання бути не може. Бо яке? Як не маю часу, чи вік або здоров'я не дописує, хай резигнують в користь тих, що мають час і здоров'я. Хай не гніваються на УНСоюз чи обласних організаторів як що їх заміняють іншими! Союз мусить рости і не сміє стати, бо це був би відворот. Не може так бути, щоб секретарі роками не скликали річних зборів і не мали в себе навіть членських аплікацій. Перший рік рішає!

Батько Союз пошанував свого піонера Івана Грицика

Далеко віддалений наш Стейтен-Айленд від Ню Йорку, тому наш найстарший член, союзовий піонер Іван Грицик, якому вже, Богу дякувати, 81 років життя, не міг прибути до Ню Йорку, щоб там із іншими піонерами дістати пам'ятковий годинник, яким УНСоюз пошанував своїх найстарших членів. Тому ми, місцева союзова громада, на зборах, які відбулися 11 лютого 1967 р., пошанували в і сімдесятиріччя нашого найстаршого члена й громадянина й його піонерський труд для своєї громади, а зокрема для УНСоюзу, та передали йому, з гарними побажаннями, присланий золотий годинник УНСоюзу.

Про нашого почесного члена треба сказати, що він народився 1886 р. в селі Михнавець, коло Літовиськ, і на початку 1905 р. прибув до Америки, де відразу вступив в місцеві українські організації, яких тоді не було багато, а передовсім дуже щиро працював для УНСоюзу, якого членом став у 1907 р. Він організував багато членів для свого 211-го Відділу УНСоюзу. Все життя п. І. Грицик відзначається скромністю, працьовитістю і великою жертвенністю для своєї громади. Такого як він громадянина варто було вшанувати, і добре зробив УНСоюз, що йому дав на пам'ятку золотий годинник, яким наш піонер дуже втішився і яким заслужено пишається. Щоб таких як він було побільше!

Теодор Соколовський
секретар 211 Відділу УНС

Ще не всі Відділи відбули свої річні збори

Хоч кінчається місяць березень, ще не всі Відділи УНСоюзу відбули свої річні збори і вибір нового уряду. Раніше статут вимагав переведення виборів нового уряду в місяці грудні. На останній конвенції продовжено цей реченець до кінця березня. Та все ж хоч і березень проходить, є ще чимало Відділів, які не відбули річних зборів. Слід їм можливо скоро скликати збори та перевести вибір нового уряду і про його склад негайно повідомити головну канцелярію УНСоюзу.

Ярослав Падох

ЗА ПРОФЕСІЙНИЙ ПІДХІД ДО ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Розумні батьки - засновники Українського Народного Союзу — широко намітили його службу для своєї громади. Вона мала охоплювати забезпечення добробуту українських родин, шляхом життьового забезпечення і рівночасно допомагати українській громаді в Америці стати на свої власні ноги й під власним іменем працювати для свого національного добра. Отож, сполучено господарську, можна сказати бизнесову мету, із загальною - національною. Сімдесят три роки історії УНСоюзу й нашої американської громади, історії їх господарського й національного росту потверджують, що зроблено правильно.

Нашою національною хибою є нахил до пересади. Грішимо нею часто також у відношенні до УНСоюзу і його завдань. Як часто чуємо завваги, що УНСоюз повинен займатися ще більше громадськими, культурноосвітніми та іншими справами і вжити всі свої фонди на ці цілі. З другого ж боку скільки є таких громадян, які з переконання, а то й без переконання твердять, що УНСоюз повинен присвятитися виключно асекураційному ділу й не займатися іншими ділянками національної праці. Обидва твердження помилкові. І статутово й традиційно УНСоюз займається одними й другими справами, знаючи, як їх розмежувати та як до них підходити.

До ділянки життьового забезпечення УНСоюз підходить бизнесово і професійно. Є це ділянка, яка вимагає професійного знання, досвіду та слідкування за постійним розвитком асекурації в світі, тому підходити до неї із загально - національного, не професійного погляду було б помилкою. Головним завданням забезпеченевої установи є дбати про найкраще забезпечення своїх членів та заспокоєння їх потреб у зв'язку із забезпеченням у можливо корисний для них спосіб. Амбіцією УНСоюзу є дати своєї громаді найкращі роди забезпечення за найдешевшу ціну і дбати про своїх членів краще, як інші забезпеченеві організації, включно з великими асекураційними компаніями.

В цьому напрямі УНСоюз вживає постійно заходів. Він має для своїх членів велику кількість забезпеченевих плянів, які можуть заспокоїти всі забезпеченеві потреби членів, від новонароджених дітей до людей, що, покінчивши 65 років життя, йдуть на пенсію. Час від часу, слідкуючи за розвитком асекураційного бизнесу та потребами нашої суспільности, УНСоюз вводить нові роди забезпечення. згадати б останні: акцидентову та термінову грамоти. УНСоюз дбає не тільки про найкращий „товар" на американському асекураційному ринку, але також про його ціну. Спираючись на своєму доброму господарському положенні, УНСоюз не тільки дуже помітно підвищив дивіденду, яку рік-річно виплачує членам, але й обнизив висоту вкладок. Сьогодні забезпечення на суми від $3.000 вгору дуже значно обнижене.

На цьому не обмежується заходи УНСоюзу, щоб бути безконкуренційним у забезпеченевій ділянці. Навіть найкращий товар не кожному підходить. Його треба відповідно підібрати щоб він відповідав потребам покупця і служив йому найкраще. Тому УНСоюз докладає великих зусиль, щоб мати якнайкращих „продавців" свого „товару", та якнайкращих фахівців асекураційного діла.

Тому, що УНСоюз це громадська, братська установа, її виконний апарат спирається передусім на виборних урядовцях, як централі, так і Відділів, до яких належать всі забезпечені в УНСоюзі. Самі члени УНСоюзу вибирають собі тих людей, які згодом мають дбати про їх справи. Зате УНСоюз дбає про те, щоб ці вибрані урядовці здобули якнайбільше професійного знання з ділянки життьового забезпечення. Плянове переводиться курси, центральний на Союзівці і окружні по окремих центрах, в яких беруть участь передусім ті, які забезпечують членів та їх згодом обслуговують. На курсах викладається питання, зв'язані з теорією й практикою життьового забезпечення, і на прикладах із життя союзові діячі набирають потрібного професійного знання асекурації. Основою цих курсів є знання союзового „товару", тобто всіх родів забезпечення, які УНСоюз пропонує тим, що в ньому забезпечуються, знання, як ті роди забезпечення добирати відповідно до потреб забезпечених осіб та їх родин. Комбінація декількох родів забезпеченевих грамот та уложення відповідного пляну забезпечення не тільки на даний час, але й на все життя, є також важливою частиною цього вишколу. Бо життьове забезпечення — жива акція, яку слід пристосовувати до кожночасних потреб і засобів забезпеченої особи та її родини. Тому не раз потрібно змінити чи доповнити своє забезпечення, при чому досвідчений і як слід вишколений у ділянці забезпечення відділовий секретар чи організатор, може дати добру пораду.

Маючи на увазі якнайкращу професійну службу в ділянці забезпечення, УНСоюз встановлює на поодинокі області своїх професійних обласних урядовців, які об'їздять свої терени, дбають про вишкіл місцевих союзових діячів і постійно стоять до помочі також членам УНСоюзу й тим, які бажають у ньому забезпечитися. Низка місцевих та окружних, постійних, також професійно вишколених організаторів має теж завдання підносити до висоти професійних вимог забезпеченеву службу УНСоюзу та всіх його Відділів.

Знаряддям у цій важливій праці є ряд публікацій УНСоюзу, які в приступний але фаховий спосіб подають зміст, значення та призначення поодиноких родів забезпечення, як з них користати й для кого вони призначені. Численні статті на сторінках „Свободи" та внутрішні письмові й особисті зв'язки з усім союзовим апаратом у краю доповнюють цю безперервну акцію вишколу союзових діячів на якщо не вповні професійних, то бодай на півпрофесійних, знавців асекураційного діла, до яких наше громадянство може в кожній забезпеченевій потребі з повним довір'ям звертатися.

Не відмовляючись від дальшого виконування ряду важливих загально - національних завдань, УНСоюз рішений свою забезпеченеву працю чимраз більше спирати на професійних основах, як вимагає складне діло життьового забезпечення. щоб запевнити своєму громадянству якнайкращу професійну обслугу.

Володимир Сохан

ТРИБУНА СЕКРЕТАРІВ

ЧОМУ НЕ МАЄ УНС БІЛЬШЕ РІЗНИХ КЛЯС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Наші організатори та секретарі, які приєднують нових членів, часто зустрічаються із запитами: чому УНСоюз не має ще якоїсь іншої кляси забезпечення, про яку вони чули від агентів різних комерційних компаній. Тому питання, чи справді УНСоюз потребує вводити ще якісь інші кляси забезпечення?

В дану пору УНСоюз видає своїм членам грамоти девять різних кляс у департаменті дорослих членів та шести кляс для молоді. Ці кляси репрезентують усі головні роди забезпечення, починаючи від найдешевшого термінового забезпечення і кінчаючи на вивінувальних грамотах. В життьовому забезпеченні є чотири головні роди забезпечення: термінове — із важністю забезпечення і платністю вкладок до визначеного часу та без зворотних вартостей; на ціле життя — з вкладками, платними впродовж цілого життя, і виплатою повної суми по смерті; на життя тобто платне по смерті, але з обмеженим часом плачення вкладок; та вивінувальне забезпечення — з обмеженим плаченням вкладок і виплатою повної суми за життя.

УНСоюз має грамоти усіх цих основних родів забезпечення: термінового — Т-5 і Т-10, на ціле життя — W, на життя з обмеженим часом плачення вкладок — Р-20 та Р-65, та вивінувальної — Е-20 та Е-65 в деп. дорослих, як і Е-18 для молоді. Має УНСоюз також грамоти термінового забезпечення до 16-го року життя для молоді — клясу Т-16.

В додатку до цих грамот основних груп впровадив УНСоюз теж комбіновану грамоту двох різних родів — термінового та на ціле життя, яким є кляса DP-65. В цій клясі половина суми забезпечення є терміновим забезпеченням, яке кінчиться на 65-му році життя, а друга половина остається важною на ціле життя.

Вкінці треба теж згадати, що УНСоюз має грамоту акцидентового забезпечення, яка покриває забезпечення на життя та каліцтво (втрату частини тіла чи зору) внаслідок нещасливих випадків.

На ринку життьового забезпечення є ще багато інших кляс забезпечення, як, наприклад, родинних, які є комбінацією в одній грамоті кількох різних родів забезпечення для всіх членів родини та комбінованих грамот твох кляс — Р-20 та Е-20. Для всіх цих комбінованих кляс має УНСоюз відповідні поодинокі кляси, які не лише вповні заступають ці комбінації, але при аналізі цих комбінацій і порівнянні із союзовими клясами можна дійти до переконання, що грамоти УНСоюзу, коли б ними забезпечити поодиноких членів родини, коштують дешевше. Такі випадки із родинними грамотами (комбінація кляс W, Р-20 і термінового забезпечення) доказали, що відповідні грамоти кожному членові родини зокрема в УНСоюзі дають таке ж саме забезпечення по нижчих цінах. Замість комбінованої грамоти двох кляс Р-20 та Е-20 на більшу суму, можна взяти для цієї самої особи в УНСоюзі дві грамоти: одну Р-20 на відповідну суму і другу Е-20 на другу половину цієї комбінованої суми, що вповні дасть забезпечення комбінованої грамоти і то навіть за нижчу ціну.

Є ще на забезпеченевому ринку короткотермінові вивінувальні грамоти, як, наприклад, Е-10. Таку грамоту найкраще заступити грамотою УНСоюзу кляси Е-20, взявши її на подвійну, а то й вищу суму за ту саму ціну, що й короткотермінова. Тоді член матиме забезпечення на подвійну, а то й ще більшу суму, а після десяти років він зможе вибрати собі, коли забажає, грошовий зворот, який відповідатиме цій вивінувальній сумі короткотермінової Е-10 грамоти.

Про те, що грамоти УНСоюзу надаються так само добре на замезпечення моргеджів, хоч вони не називаються моргеджовими грамотами, писали ми у попередньому числі „Трибуни Секретарів". Забезпечення моргеджу, це в дійсності забезпечення життя особи, яка взяла на себе обов'язок сплачувати моргеджову позичку, отже цю особу можна забезпечити кожною із дев'яти кляс грамот УНСоюзу.

ПЕРЕХІД ЧЛЕНА ДО ДРУГОГО ВІДДІЛУ З ПЕРЕХІДНИМ ЛИСТКОМ

Кожний член має право вибрати собі Відділ, в якому хоче бути членом, і перенестися з одного Відділу до другого. Такий перехід з одного Відділу до другого входить всилу, коли член одержить з Відділу, який покидає, перехідного листа і з ним зголоситься у Відділі, до якого рішив перенестися.

Для одержання перехідного листа член мусить сповнити дві передумови: вирівняти у Відділі, який покидає, всі вкладки, бо довгуючим членам секретар може відмовити видачу перехідного листа, і звернутися до секретаря листовно чи особисто за цим перехідним листом. Цей перехідний лист член повинен негайно передати секретареві Відділу, до якого бажає перенести своє членство. Секретар, який видав членові перехідного листа, повинен в кінці даного місяця подати на місячному звіті, що він видав членові перехідного листа, щоб Головна Канцелярія на наступний місяць не обтяжувала його рахунків дальшими вкладками цього члена. А так може статися, якщо Головна Канцелярія не дістане повідомлення про видачу перехідного листа, а член не зголоситься відразу до другого Відділу з перехідним листком, бо тоді Головна Канцелярія не матиме жодного повідомлення про відхід члена з даного Відділу.

Остання Конвенція затвердила додаток до постанов у справі перехідних листів і переходу членів з одного Відділу до другого. У цьому додатку наложено на Головну Канцелярію обов'язок видати з централі перехідного листа членові, коли б секретар Відділу на прохання члена не видав йому перехідного листа впродовж 60 днів.

ЧИ МОЖНА ЩЕ ПРИСПІШИТИ ВИСИЛКУ МІСЯЧНИХ РАХУНКІВ?

Упродовж останніх шести місяців старається Головна Канцелярія виготовити якнайскоріше місячні викази та рахунки для всіх Відділів, щоб вислати їх Відділам не пізніше, як 12-го дня даного місяця, та щоб вони поспіли до Відділів перед місячними зборами, які часто відбуваються в другу неділю місяця. Досвід цих шести місяців показує, що така висилка місячних виказів та рахунків можлива і що вона корисна для секретарів Відділів та для праці Головної Канцелярії. Але все ще досить часто трапляються випадки, коли Відділи присилають свої розчислення не на останній день місяця, але на два - три дні пізніше. Коли ж таких спізнених Відділів є більше в даному місяці, тоді фінансовий відділ примушений прийняти ці рахунки ще на конто минулого місяця, щоб все таки вислати їм Відділам скоро їхні наступні рахунки. Такі ж самі випадки бувають із аплікаціями нових членів і місячними звітами про зміни в стані членства.

Через ці спізнені Відділи спиняється праця Головної Канцелярії над Відділами, які вспівають на час із своїми розчисленнями, звітами та новими членами. Тоді покривдженими є Відділи, які сповняють совісно свої обов'язки, бо чергові місячні рахунки одержують вони не так вчасно, як це мало б бути.

У наступних місяцях Головна Канцелярія буде робити ще більший натиск на Відділи, які не розчисляються на час, і буде змушена закінчувати приймання розчислень, звітів та аплікацій нових членів точно останнього дня місяця, щоб не кривдити цим продовжуванням реченцю усі точні Відділи, які хочуть мати якнайшвидше свої чергові викази, рахунки та грамоти нових членів.

З Бенкету УНСоюзу в Шікаго: Микола Олек підписує чек на дотацію для Фонду Катедри Українознавства. Поруч стоїть д-р Вол. Помірко, місцевий голова Відділу Фонду Катедри Українознавства. За мікрофоном — п. Юліян Куляс.

ВЕЛИКЕ ДОСЯГНЕННЯ УКРАЇНЦІВ ЛОНДОНУ, ОНТАРІО

Минулого року під час організаційної праці у Відділі УНС ч. 460 в Лондоні, Онтаріо, я був свідком закладення фундаментів під будову Українського Дому (Клюбу), який нині вже майже закінчено. Той дім став гордістю українців Лондону і околиці. Вже тоді, хоча й небагато ентузіястів, як: Макаран, Козак, Тацюк, Сахаревич, Співак, Оренчук, Бубело і інші, докладали всіх старань, а при тому праці й труда, щоб дійти довести до належного закінчення, щоб усі українці Лондону мали свій власний гарний і репрезентативний Дім. Вже тоді вони допомагали приєднувати членів до відділу УНС (а згодом наслала таким чином змога одержати позичку у висоті 60-т тисяч дол.). Через різні обов'язки і працю, прямо не було змоги поцікавитись, як іде і розвивається розпочате діло. Не писав мені багато про ці справи і секретар відділу п. Сахаревич, який врешті признався, що хотів зробити несподіванку!

Праця йшла без затримки. В члени Клюбу вступали окремі громадяни і організації, не дивлячись на релігійні чи політичні переконання. Праця активізували члени ЛВУ і СУМ, а до них долучувались і члени УНО, православні й католики. Хотять користати з Дому всі, хотять його мати для себе, хотять його мати як Український Дім (Клюб), що має репрезентувати нас всіх разом перед нашими співгорожанами. Добрий початок має і добре закінчення. І був я дуже здивований, коли, приїхавши на початку місяця березня ц. р. до Лондону, немов вкопаний у землю, став перед направду гарним, великим і репрезентативним Домом, на якому видніє: „Лондон — Українсько - Канадійський Клюб", а під тим ще і „сентенял прежект" — у століття Канади. Велика модерна і направду чудова заля, яка цілком добре може помістити понад 500 осіб! Модерна кухня, балкон, канцелярійні приміщення, приміщення для організацій, для Рідної Школи, окрема спортова заля, приміщення для окремого буфету — все це цікава, гарна і гармонійна цілість. І очам своїм не вірю, що це дійсність! Але так воно є, і велике признання і подяка належиться вам, лондонці, за ваш труд і працю!

Дійсно збудувати такий чи інший будинок, хоч часом не легко, але все можна! Натомість важним є його удержання, його оживити і виповнити конкретним життям. І це власне роблять наші лондонці. Відвідуючи Дім, здається три-чотири рази, я завжди заставав у ньому людей, там все кипіло життя. Але коли зайшов я туди в суботу, то направду був мило здивований. Студентський Клюб підготовлявся до своєї забави. Цілий гурт студентів-ток удекоровували залю, приготовляли все на вечір. Як чудово все це вони робили! Жалую, що не міг бодай з балькону подивитись як напевно гарно і приємно вони тоді забавлялись! Словом: плани сталися реальністю! Управа відділу УНС доклала всіх старань, щоб до його рядів включити поважне число членів, щоб вони також активізувалися своєю працею та спільними силами змагали до кращого. Досягнуте діло щораз то більше притягає людей до праці, щораз більше вписуються вони у члени Дому, та більше активізуються в громадській і церковній праці. Хоч праця в Домі розпочалася, то ще потрібно дещо докінчувати, а при тім громада готується до величного відкриття Дому десь у червні ц. р.

В. Дідюк

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС В ЛЯШИНІ

19-го лютого, о год. 11-ій перед полуднем, відбулися Загальні Річні Збори УНСоюзу, відділу ім. Івана Франка ч. 465, в залі під церквою, при вул. Провост, Ляшин, Квебек.

Збори відкрив довголітній працівник УНС п. Осип Дячишин, який удокументував свою довголітню, щиру і віддану працю відчитанням протоколів від початку існування нашого відділу, тобто від лютого 1942 року. Вштак звітували: секретарка відділу Текля Мороз, голова контрольної комісії, п. професор Степан Геба, який потвердив сумлінну працю управи нашого відділу.

На зборах був присутній член головний радний нашої округи, п. Дмитро Попадинець, який пояснив членам значіння УНСоюзу.

Всі присутні члени одноголосно перевибрали нову управу.

З огляду на це, що якраз в цьому році припадає ювілей 25-ліття існування нашого відділу, в найближчому часі відбудеться святочна Академія з цієї нагоди.

Текля Мороз

Ярослав Падох

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ —

Започаткований у 1961 році наш Клюб Заслужених Союзовців, який відповідає Клюбам Мільйонерів великих асекураційних компаній, проіснував повних шість років. За той час він виявився повноцінним чинником у розбудові Українського Народного Союзу, гуртуючи в своїх рядах найкращих організаторів. Розмірно невелике число членів цього Клюбу організувало рік за роком членів, число яких інколи переходило половину всіх членів, що їх придбали п'ятсот Відділів нашої установи. Заслуги і значення цього Клюбу та його членів найкраще ілюструє нижче подана таблиця.

ЗДОБУВКИ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

РІК	Число членів Клюбу	Число здобут. ними членів	Відсоток усіх нових членів
1961	56	2,894	60
1962	42	1,842	45
1963	49	2,281	50
1964	47	2,170	50
1965	58	2,359	48
1966	57	2,516	50

За ввесь час число членів цього Клюбу було 124. З того числа 13 зберегли своє повнечесне членство безперервно повних шість років, а 7 в цьому році покінчили своє п'ятиріччя в Клюбі. Цих дуже заслужених союзових діячів і організаторів належить представити нашій союзовій та ширшій національній громаді й склсти їм велике, заслужене признання не тільки за їх працю та успіхи, але також за те, що таке рідке поміж нами, а саме за їх витривалість. Шість років це великий час, а вони його провели на безперервній, нелегкій роботі.

ЧЛЕНИ - ЗАСНОВНИКИ КЛЮБУ, ЯКІ НИМИ Є ШІСТЬ РОКІВ

1. Володимир Гавриляк
2. Степан Гавриш
3. Петро Головачук
4. Андрій Джула
5. Володимир Запаранюк
6. Богдан Зарич
7. Іван Одежинський
8. Олена Олек
9. Михайло Семків
10. Микола Ткачук
11. Михайло Федишин
12. Роман Чучкевич
13. Тарас Шпікула

ЧЛЕНИ КЛЮБУ, ЯКІ ЗАВЕРШИЛИ СВОЄ П'ЯТИРІЧЧЯ

1 Євстахій Гомотюк
2. Іван Зазворський
3. Ярослав Карп'як
4. Д-р Василь Палідвор
5. Василь Попович
6. Андрій Стецяк
7. Єфим Омельченко

І. Зазворський, д-р В. Палідвор, В. Попович та Є. Омельченко були засновниками Клюбу.

Давні члени Клюбу одержали від УНСоюзу по-мистецьки виконану дубову плякету з кольоровою емблемою УНСоюзу, з написом „Признання за заслуги" й своїм іменем і та прізвищем. Ця плякета находиться в канцеляріях та мешканнях членів Клюбу і говорить про їх відданість УНСоюзові та систематичну працю для нього. Якщо когось можна назвати будівничими нашої установи, то з повним правом ця назва належиться членам цього Клюбу.

Як згадано, в 1966 році членами Клюбу стало 57 осіб. З-поміж них 45 це давні члени Клюбу, а 12 — організатори, які вперше до нього закваліфікувалися. Як відомо, до Клюбу входить той, хто впродовж одного року придбає УНСоюзові 25 або більше членів. Слід представити нашій громаді членів, які вперше ввійшли до клюбу, й які одержують почесну плякету - знак свого членства в Клюбі, враз із найкращими побажаннями остатися ними на довгі роки.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВПЕРШЕ ВВІЙШЛИ ДО КЛЮБУ в 1966 р.

1 Анна Бурій
2. Яків Бурій
3. Іван Ващук
4. Д-р Роман Голіят
5. Леон Чардінк
6. Гелена Маґер
7. Михайло Німчук
8. Михайло Нич
9. Софія Оріхівська
10. Дмитро Попадинець
11 Петро Сахаревич
12. Карло Сачко

Приблизно п'ятдесят членів Клюбу впродовж шести років організують майже половину всіх наших нових членів. Тільки подумати, коли б кругло п'ятсот Відділів УНСоюзу зі своїми 500-ма секретарями та тисячами відділових урядовців узялися до такої праці, яку виконують наші члени Клюбу, яку величезну будучність можна було б запевнити УНСоюзові, а з ним і всій зорганізованій українській громаді у вільному світі! Сподіваймося, що ці таблиці і приклад членів Клюбу вплинуть на тих, які досі не включилися в постійну організаційну працю для розбудови нашої установи. Особливо тепер, на порозі нашої тирічної ювілейної кампанії, з великою метою довести УНСоюз до стотисячного членства, потреба нових членів Клюбу є необхідною для успіху наших плянів. А водночас невідкличним обов'язком усіх теперішніх і колишніх членів Клюбу є відновити в цьому своє членство в цьому, 1967 році, й то якнайскоріше.

Річні Збори 245 Відділу УНС в Трентоні, Н. Дж.

Річні збори 245-го Відділу УНС відбулися, 2 січня. Збори відкрив уступаючий голова п. Йосиф Сабат та попросив присутніх встати з місць для вшанування хвилинною мовчанкою померлих членів. Зборами проводила Президія в складі: д-р В. Короней — предсідник, п. Осип Гояюк — секретар, пп. Йосиф Сабат і Михайло Мартиненко — члени Президії. По прочитанні протоколу з минулорічних загальних зборів і затвердження протоколу, присутні вислухали звітів уступаючої управи. Найобширніше за цілість Відділу звітував скарбник і заразом секретар Відділу пан Михайло Мартиненко. Зі звітів можна було довідатися, що придбування нових членів у проголошеній кампанії Головним Урядом УНС було мінімальне. За контрольну комісію звітував п. Стефан Гуцман як голова, який підтвердив, що під час контролі знайдено все в найкращому порядку. По звітах були запити і дискусія. На внесок голови контрольної комісії уступаючій управі уділено абсолюторій.

До складу нової управи на 1967 рік обрані: п. Йосиф Сабат — голова, п. Осип Гояюк — заступник голови, п. Михайло Мартиненко - скарбник і секретар, п. Михайло Дзюбас — рекордовий секретар і заразом помічник скарбника, п. Стефан Білик — член управи. До Контрольної Комісії обрані: д-р Володимир Короней — голова, пп. Стефан Гуцман і Іван Панчишин члени. При внесках і запитах обрано п. Осипа Гояюка як представника до місцевого Відділу УККА, який буде заступати усі справи 245-го Відділу протягом 1967 р. По закінченні зборів уступаючий голова контрольної комісії п. Стефан Гуцман попросив присутніх на перекуску, яку уступаюча управа приготовила. Під час перекуски всі присутні провели дружню гутірку.

О. Гоянюк

СОЮЗОВІ ОКРУГИ!

Допоможіть досягнути трирічну, ювілейну мету УНСоюзу: 100,000 членів. Ви можете це виконати, якщо:

1. Допильнуєте, щоб всі Відділи Округи придбали КОЖНОГО місяця бодай ОДНОГО ЧЛЕНА.
2. Подбаєте, щоб ВСІ Відділи виконували свої місячні квоти нових членів.
3. Подбаєте про це, щоб Ваша Округа і всі її Відділи збільшили бодай на 5% число своїх членів.
4. Будете старатися здобути першенство поміж Округами, а з ним одну з трьох почесних плякет УНСоюзу за 1967 рік.

ВІДДІЛОВІ СЕКРЕТАРІ, УРЯДОВЦІ, ОРГАНІЗАТОРИ И ДЕЛЕГАТИ!

Допоможіть досягнути трирічну, ювілейну мету УНСоюзу: 100,000 членів. Ви можете це виконати, якщо:

1. Придбаєте КОЖНОГО місяця бодай одного члена УНСоюзові;
2. Виконаєте свою місячну квоту нових членів;
3. На місце кожного втраченого члена, придбаєте нового;
4. Подбаєте, щоб члени Вашого Відділу підвищили своє забезпечення;
5. Поширите наші нові грамоти, акцидентову і термінову;
6. Не допустите до зайвих втрат членів.

ПІОНЕРАМ УНС

(Промова п. Петра Головачука, виголошена на 50-тилітньому Ювилею 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку в днi 4-го грудня 1966 року)

П'ятдесять років у житті одної людини — це ненадто великий ще шлях. Але п'ятдесять років життя якоїсь організованої спільноти, якоїсь громади — це вже сторінка історії.

Щож і говорити про 50-літнє життя Товариства, створеного далеко від рідного краю, в чужих, невідрадних умовах! Якщо таке Товариство, засноване серед чужого оточення, святкує п'ятдесятиліття свого існування, то свідчить це тільки про те, що таке Товариство вже в заложеннях свого існування було сперте на тривких ідеях, які не дозволяли йому зникнути з поверхні землі, які задержали його при існуванні, вели до дальшого розвитку, до творчих дій, до безупинної праці для добра громади, для добра українського народу.

Відмічуючи цей Ювілей нашого Товариства, мусимо ствердити, що саме журба про добро громади, журба про добро українського народу, про постійний розвиток українських культурнихх надбань — була одним з важливих мотивів заснування нашого Товариства на базі допомогової, братської організації.

Сьогодні, коли наше культурне життя є зрізничковане, ледви чи можна як слід зрозуміти і оцінити вартість тих щомісячних чи що квартальних сходин членів Товариства, чи всіляких імпрез, що їх улаштовувало Товариство. Це був терен, на якому відбувалася не тільки виміна думок, не тільки зроджувалися нові ідеї, але тут творилося щось більше: тут цементувалися розпорошені одиниці в єдину спільноту, яка в культурних надбаннях українського народу знаходила спільну основу свого існування і свого дальшого розвитку. Цей спільний духовий корм, цементував їх у свідому громаду, забезпечував тяглість і спосність Товариства в його існуванні, був невичерпним джерелом для постійного відмінання на висоти ідеалу свідомого і пожиточного громадянина — українця.

Збудований у їхніх серцях спільний фундамент почувань, думок і стремлінь дозволив краще пізнати і зрозуміти один одного, краще співіснувати, крім своїх сил основний етап важкої і відповідальної еміграцької праці, вони не розплилися безслідно в чужому морі, задержали гідно своє національне українське обличчя, пропагандою українських надбань здобули українському народові якнайбільше прихильників.

В п'ятдесятому році існування нашого Товариства, мусимо усвідомити вагу нашої організації, в дальшому розвитку ідей попередників, у ще більшому поширенні їхньої праці. Важливим це є зокрема тепер, коли ми є свідками загибелі питоменних українській культурі пам'яток, понад тисячрічних надбань і традицій українського народу. Мусимо здавати собі справу з того, що на нас спадає обов'язок збереження не одної великої цінности, що її знищено чи знищать на рідних землях, а впарі з тим готовити сили до змагань на всіх ділянках сучасного життя.

Нашим завданням повинно бути не тільки поширення, продовження і пропагування українства, але і вибороння повних прав українській ідеї, щоб ми могли стати як рівні між рівними в колі вільних народів.

Відзначаючи п'ятидесятліття Товариства ім. Тараса Шевченка, 42-го Відділу Українського Народного Союзу, ми гордимося тим, що ми є його членами.

З глибокою вдячністю згадуємо наших членів-засновників, які відійшли вже у вічність, і з пошаною клонимо голови перед тими, які залишилися ще між нами.

Нашу вдячність і пошану виявім не тільки словами, але і ділом. Запевнім їх, що не зійдемо зі шляху, що вони його нам вказали. Що ми і далі будемо гуртувати наші сили для допомоги потребуючим і не залишимося глухими на голос нашої Батьківщини, але зробимо все, щоб допомогти їй здобути волю.

Але до цих думок про наших засновників і їх насліднків долучуються думки сумні. Чому нас так мало? Чому сотки тисяч українців в Америці і Канаді не об'єдналися в Українському Народному Союзі? Час, щоб вони зрозуміли, що треба продовжувати і що тільки у великій громаді можемо мати великі досягнення. П'ятдесятиліття Товариства ім. Тараса Шевченка, 42-го Відділу Українського Народного Союзу, повинно стати прикладом для тих, які не доцінюють ваги громадської організованости і стоять від неї осторонь. Кличемо до них у наше п'ятдесятиріччя: ходіть до нашої Союзової громади! Станьте ювілейними членами п'ятидесятилітнього Відділу — Товариства ім. Тараса Шевченка в Пассейку. В гурті зробимо більше діла, скорше дійдемо до мети!

Засновники нашого Товариства і їхні наслідники перейшли чесно і позмозі зійти Товариству і його свідомим членам на манівці.

Членство нашого Товариства розуміло, що громада, яка утратила спільну культурну онову, що не почуває і зобов'язує всіх її членів, мусила б утратити внутрішню спаяність і мусілаб розпастися на атоми.

ВП. СЕКРЕТАРЮ!

ЩОБ У 75-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ УНСОЮЗУ В 1969 РОЦІ ОСЯГНУТИ НАШУ ВЕЛИКУ МЕТУ: 100,000 ЧЛЕНІВ, МУСИМО ПРИДБАТИ В ЦІМ РОЦІ БОДАЙ 7,000 ЧЛЕНІВ. ЦЕ ОСЯГНЕМО ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ *ВСІ* НАШІ ВІДДІЛИ *ЩО МІСЯЦЯ* ПРИШЛЮТЬ НАМ БОДАЙ *ОДНУ* ЧЛЕНСЬКУ АПЛІКАЦІЮ. ВИКОНАЙТЕ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК. ПРИШЛІТЬ У ЦІМ І В КОЖНІМ НАСТУПНІМ МІСЯЦІ БОДАЙ ОДНУ АПЛІКАЦІЮ. БУДЕМО ЧЕКАТИ НА НЕЇ!

Збори Товариства „Дністер" в Ню Йорку

25-го лютого у власній домівці Товариства „Дністер" відбулися спеціяльні збори, єдиним предметом яких було обговорення пляну праці Товариства на 1967 рік. Товариство належить до найбільших Відділів УНСоюзу та щороку організує поважне число нових членів, то втрати його членства є такі високі, що воно замість рости, падає. Бувають роки, що вмирає по двадцять і більше старих членів, що більше ділять виплату дозрілих грамот. Тому для піднесення членства Товариства потрібно особливих заходів та постійної праці більшої кількости осіб.

Над цим питанням розвинули дискусію на зборах голова Товариства д-р Василь Вишиваний. Він з признанням підніс заслуги для Товариства секретаря Відділу б. гол. контролера Петра Кучми, касира Івана Пригоди й інших, які постійно стараються здобути для Відділу нових членів. Також самий голова належить до тих, які постійно здобувають Товариству нових членів. Окремо привітав голова п. Степана Чуму, який активно включився в організаційну акцію Відділу та вже придбав деяких нових членів і зобов'язався далі в цьому напрямі працювати. Він закликав приявних, зокрема членів уряду Відділу, щоб вони самі організували членів, а коли їм це приходиться з трудом, звернулися до нього, або інших досвідчених організаторів, які радо їм допоможуть вписати кандидата на члена до УНСоюзу.

Доповідь про завдання УНСоюзу та заходи, якими можна ці завдання здійснити, виголосив приявний на них головний секретар Ярослав Падох. Він поділився з приявними досвідом з організаційних заходів, які стосує головна канцелярія та ряд успішних організаторів, і запропонував утворити організаційну комісію з осіб, які б постійно мали обов'язок дати бодай одного члена кожного, без винятку, місяця. Така комісія сходилася б раз в тижні й обговорювала свої труднощі й успіхи та обмінювалася б своїм досвідом. В такій комісії повинні бути бодай десять членів, щоб тягар праці розложити на більше осіб. Тоді вони не так скоро втомляться працею і довго зможуть працювати для УНСоюзу.

До цієї комісії повинні належати дотеперішні організатори членів, а саме д-р Вишиваний, П. Кучма, І. Пригода, С. Чума і ще бодай шість окремо й дбайливо підшуканих членів Товариства. Якщо утвориться така комісія, гол. секретар Я. Падох зобов'язався прибути до домівки Товариства на декілька вечерів, щоб з ними пройти практичний курс організування членів. Велика мета, яку поставив собі УНСоюз на найближчих три роки, а саме довести членства до ста тисяч членів, вимагає нових і дуже інтенсивних засобів активности. Перед в цій акції повинен вести „Дністер", як це вже не раз було в його минулому.

Приявні прийняли радо ці пропозиції, які уряд Товариства має скоро здійснити.

В дальшому обговорювано справу Допомогового Фонду Товариства, який, хоч розпоряджає поважною готівкою, не може подолати біжучих платностей і останній рік закінчив дефіцитом. Окремо обрана статутова комісія має перевірити статут Товариства та його Допомогового Фонду і запропонувати на найближчих зборах нові пропозиції, які зрівноважили б приходи з видатками. На цьому збори, які проходили в діловому настрої, закінчилися, при чому голова д-р Вишиваний подякував головному секретареві Я. Падохові за його відвідини та корисні поради. Він же висловив надію, що відтепер праця в „Дністер" піде жвавіше та що це славне Товариство знову стане передовим у цілому Ню Йорку.

Загальні збори Відділу 418 в Торонті

Відділ УНС ім. Б. Хмельницького ч. 418 запросив своїх членів 26-го лютого о год 2-ій по пол. до обширного приміщення Бойко Рілестейт на загальні збори. Хоч численно і не дуже велике число присутніх членів, та це вибрані не тільки громадські діячі, але також і союзівці.

Зборами проводила Президія в складі: проф. д-р Я. Пастернак — голова, А. Радкевич — секретар. Збори в заступстві перешкодженого голови д-ра И. Бойка, відкрив секретар п. І. Мельник, привітав присутніх, а зокрема головного радного і голову округи п. В. Дідюка, який опісля виголосив дуже речеву доповідь в якій порушив і підкреслив цілий ряд справ, що вимагають від нас обставин у розбудові УНС, якого, на жаль, довголітня і громадська праця так мало в нас відома. Всі ми спільно можемо зробити дуже багато. Ми мусимо зрозуміти, що УНС — це наша гордість, це наша національна фінансова твердиня, це довголітне мозольне надбання наших піонерів в Америці і Канаді. Далеко більше можна б зробити, якби щодругий-третій стали членами УНС.

По звітах управи, і контрольної комісії одноголосно обрано нову управу в складі: д-р Осип Бойко — голова, Іван Мельник — секретар, А. Радкевич — касир. Контрольна Комісія: проф. д-р Я. Пастернак — голова, І. Попович, В. Зубик — члени. У намічених дальших плянах праці взято під увагу дальший ріст відділу. Система предбування членів мусить стати традицією. Рішено при найближчій нагоді скликати ширші сходи і нарад, на яких треба обговорити завдання в розбудові УНСоюзу.

В кінцевому слові секретар відділу п. І. Мельник дякував усім за співпрацю, подав деякі цікаві думки про пробудження і наміченої праці. З нагоди 75-річчя уродин і 50-річчя наукової праці голови наших зборів проф д-ра Я. Пастернака, головний радний і голова округи п. В. Дідюк зложив йому щирі побажання для праці і росту відділу. Привітання від відділу 440 зложила зборам також секретарка і постійна організаторка п-і С. Куца.

По довшій виміні цінних думок, предсідник закрив загальні збори щирою подякою для всіх, а зокрема для представника УНС. Ми не сумніваємо, що так голова відділу, як і його секретар, а при їх і всі члени управи, зможуть напевно дуже легко сповнити це виконати. Бажаємо успіху!

М. І.

МІСЯЧНІ ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ ЯКІ ПРИДБАЛИ В ЛЮТІМ 1967 р. 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

1. І. Одежинський 27
2. В. Дідюк 13
3. І. Геврик 11
4. И. Ярема 10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСоюзу, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ ЦЬОГО РОКУ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Чис. Від.	Місцевість	Приєд. членів
1.	153	Філядельфія, Па.	51
2.	423	Шикаґо, Ілл.	16
3.	155	Перт Абмой, Н.Дж.	11
3.	445	Вінніпеґ, Ман.	11
3.	473	Монтреаль, Квіб.	11
6.	5	Асторія, Н.И.	10
6.	42	Пасейк, Н.Дж.	10
6.	114	Шикаґо, Ілл.	10
6.	371	Нюарк, Н.Дж.	10
6.	372	Плейнфілд, Н.Дж.	10
6.	(11) 440	Торонто, Онт.	10

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЛЮТІМ 1967 р.

Ч. Від.	Організатор	приєд у лютім	разом 1967
3	Анна Забава	1	1
5	М. Хоманьчук	6	
	А. Малан	1	10
9	В. Саляк	1	1
13	П. Шевчук	2	4
21	І. Бараник	2	2
22	М. Ткачук	1	5
25	Квітка Стецюк	1	2
27	Ярослава Олесницька	1	1
33	Софія Оріх	1	1
35	П. Пуцило	4	
	В. Гірняк	3	8
36	Софія Гунька	1	2
42	П. Головачук	2	10
43	В. Сиваник	3	4
47	Анна Гарас	1	1
48	С. Іванечко	1	1
49	Н. Юзечків	1	1
57	В. Жжук	6	6
59	М. Галькевич	1	1
63	М. Турко	5	7
68	І. Шило	1	1
75	Б. Верещинський	2	2
78	І. Петрунцьо	3	3
83	С. Гавриш	4	4
85	П. Панько	2	2
88	В. Квас	4	4
90	О. Сидор	1	1
94	Н. Кончак	1	3
102	Н. Бобечко	1	1
106	М. Попель	1	1
113	О Куземчак	5	5
114	М. Ткачук	2	10
120	В. Рефт	1	1
121	А. Ґадз	1	1
127	І. Була	1	4
128	М. Ґлова	2	3
137	М. Колодруб	1	3
146	С. Комяк	1	1
149	Марія Дика	1	1
153	І. Одежинський	27	51
155	М. Федишин	2	11
156	В Новак	1	1
157	В. Матичак	2	2
161	А. Джула	1	2
163	С. Фіцик	2	3
170	Д. Дидик	4	9
173	П. Щерба	1	1
174	А. Слюсарчук	2	8
178	П. Ковальчик	1	2
179	Ю. Стефанишин	4	4
183	В. Дідик	1	5
184	Б Ластовецький	1	7
191	Р. Колодій	7	8
194	І. Василишин	4	7
204	Д-р В. Палідвор	5	9
206	Л. Гардінк	1	4
221	Т. Шпікула	5	7
223	І Грицишин	1	1
230	П. Ліщак	1	1
233	Гелена Маґер	1	2
235	М. Бобер	2	3
245	М. Мартиненко	1	1
254	Б Романишин	1	6
257	П. Сильчак	1	1
259	Юлія Гуґлик	4	5
266	В. Варшона	5	
	Д. Олійник	3	8
268	Е. Барилка	2	4
277	Е. Гомотюк	2	7
283	П. Пирoганич	2	2
286	Ольга Балютанська	3	
	Павлина Балутанська	1	
	М. Барна	1	
	А. Барна	2	8
289	В. Гузар	2	4
292	П Федик	1	5
293	І. Ткачук	4	4
294	Ольга Татаринів	1	1
304	Н. Гнатик	1	1
309	П. Кобас	2	2
312	Юлія Шарик	1	1
316	В. Гавриляк	1	2
320	І. Малко	2	7
321	Д. Чук	2	2
323	М. Вілик	1	1
325	В. Цюпа	1	2
331	А. Романюк	2	2
333	В Боберський	1	1
346	Р. Чучкевич	3	3
348	Марія Макар	1	3
350	Т. Фінів	4	8
356	О. Продивус	1	1
361	П. Кучма	4	
	І. Пригода	1	
	С. Чума	1	8
364	В. Данієлс	1	1
371	Ю. Баранюк	5	10
372	И. Ярема	10	10
379	М Семків	1	3
383	О. Хома	4	4
394	М. Романик	2	2
407	В. Дідюк	2	
	В. Шаран	2	8
410	Аделя Горгота	1	1
412	П. Дяків	4	4
417	І. Цибрівський	1	1
418	В. Дідюк	3	3
423	Інж. С. Куропась	2	
	Т Носієвич	3	16
432	Б. Зорич	1	
	О. Максимів	1	6
433	Джені Завируха	1	1
436	М. Вербовецький	1	1
437	М. Малинівський	2	2
440	Софія Кудий	3	
	В. Дідюк	3	10
445	І. Геврик	11	11
449	В. Дідюк	4	4
455	Д-р О Соколишин	1	4
460	П. Сахаревич	1	1
464	М. Хомин	1	3
468	П. Дяків	4	4
473	Ю. Дзяна	2	11
478	В. Дідюк	1	
	П. Остапяк	1	2
485	Д-р Сидор-Чарторийський	1	2
487	М. Денисюк	1	1
489	М. Шпетко	1	1
506	А. Масний	3	
	В Гірняк	1	4

НОВІ ЧЛЕНИ ПРИДБАНІ ОКРУГАМИ УНСоюзу в 1967 р.

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відд.	Придбано членів у січні	у лютім	разом у 1967 р.
1.	Philadelphia, Pa.	38	41	50	90
2.	New York, N.Y.	38	28	36	64
3.	Chicago, Ill.	33	35	28	64
4.	Toronto, Ont.	32	20	34	54
5.	Detroit, Mich.	18	19	16	35
6.	Perth Amboy, N.J.	13	13	14	27
7.	Troy, N.Y.	8	3	23	26
8.	New Hawen, Conn.	15	15	8	23
8.	Newark, N.J.	22	13	10	23
10.	Jersey,City, N.J.	11	10	12	22
11.	Pittsburgh, Pa.	35	6	12	18
12.	Winnipeg, Man.	13	5	11	16
13.	Rochester, N.Y.	8	8	6	14
14.	Cleveland, Ohio	17	7	6	13
14.	Montreal, Que.	10	11	2	13
16.	Passaic, N.J.	6	8	4	12
17.	Baltimore, Md.	8	7	2	9
17.	Frackville, Pa.	21	1	8	9
17.	Screnton, Pa.	13	9	—	9
20.	St. Louis, Mo.	7	4	4	8
21.	Buffalo, N.Y.	11	3	3	6
21.	Utica, N.Y.	11	3	3	6
23.	Allentown, Pa.	10	3	2	5
23.	Wilkes Barre, Pa.	9	3	1	4
24.	Woonsocket, R.I.	8	3	1	4
23.	Youngstown, Ohio	10	2	2	4
27.	Boston, Mass.	5	2	1	3
28.	Ludlow, Mass.	5	1	1	2
29.	Необ'єднані Відділи	39	9	7	16

ВІДНОВІТЬ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

якщо воно кінчається у цім чи наступнім році. Не залишайтеся без забезпечення ані одного дня. Зверніться до Секретаря свого Відділу або прямо до

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В 1966 РОЦІ

Український Народний Союз з гордістю представляє українському громадянству своїх найкращих діячів, будівничих цієї заморської української твердині, а водночас будівничих зорганізованої української громади в ЗДА і Канаді, які завдяки своєму знанню забезпеченевого діла, працьовитості та відданості УНСоюзові, в минулому 1966 році допомогли його розбудувати та досягти 87,000 його членства. Цим вони допомогли новим тисячам українців придбати конечне життєве забезпечення — основу тривалости родин та їх добробуту. Складаючи їм добре заслужене признання та подяку, УНСоюз сподівається, що приклад цих заслужених громадян стане заохотою для інших до такої ж відданої праці для дальшої розбудови УНСоюзу, а з ним і всієї української зорганізованої спільноти поза межами України. Тільки у великій, зорганізованій громаді наша сила і наша майбутність!

440 В. Дідюк 303 · 83 С. Гавриш 134 · 153 І. Одежинський 100 · 434 Д. Попадинець 75 · 445 І. Геврик 75 · 473 О. Сквирський 75 · 432 Б. Зорич 68 · 53 К. Сачко 66 · 440 Софія Куца 59 · 341 В. Гірняк · 402 Анна Бурій 58 · 346 Р. Чучкевич 56 · 114 М. Ткачук 49 · 78 І. Петрунцьо 44 · 327 А. Копистянський 43 · 174 А. Слюсарчук 41

293 Мері Душник 41 · 170 Д. Дидик 39 · 427 П. Дяків 37 · 161 А. Джула 34 · 233 Гелен Магер 34 · 240 А. Стецяк 34 · 316 В. Гавриляк 33 · 379 М. Семків 33 · 19 Р. Голіят 32 · 423 Т. Носісвич 32 · 147 І. Заворський 31 · 277 С. Гомотюк 31 · 292 П. Федик 31 · 42 П. Головачук 30 · 292 І. Вашук 30 · 367 В. Попович 28

463 М. Нінчук 28 · 13 П. Шевчук 27 · 14 М. Отрок 27 · 25 Квітка Стецюк 27 · 120 В. Рефт · 194 І. Василишин 27 · 340 Софія Ольховська 27 · 399 І. Красник 27 · 22 Гелен Олек 26 · 183 Д. Кошельовський 26 · 221 Т. Шпікула 26 · 402 Я. Бурій 26 · 484 В. Запаранюк 26 · 47 Анна Гарас 25 · 133 Анна Дубас 25 · 155 М. Фединишин 25

191 Р. Колодій 25 · 194 Я. Падох 25 · 204 В. Налідвор 25 · 206 Л. Гардінк 25 · 220 М. Ольшанський 25 · 257 П. Сільчак 25 · 385 Я. Карп'як 25 · 344 Т. Бутрій 24 · 336 Г. Кісіль 23 · 257 М. Новак 22 · 183 В. Дідик 21 · 173 П. Щерба 20 · 220 І. Мелінишин 20 · 281 М. Волошин 20 · 408 Т. Валуцький 20 · 437 М. Малинівський 20

286 В. Труфин 19 · 127 І. Була 18 · 234 І. Іваник 18 · 276 С. Іваницький 18 · 372 Я. Ярема 18 · 461 Н. Шпурко 18 · 88 В. Квас 17 · 337 Е. Притула 17 · 39 І. Пиндус 16 · 59 М. Галькевич 16 · 345 М. Дербуш 16 · 407 В. Шаран 16 · 20 А. Триш 15 · 131 Л. Боднар 15 · 214 О. Твардовський 15 · 235 М. Бобер 15

325 В. Цюпа 15 · 361 І. Пригода 15 · 383 О. Хома 15 · 103 П. Стецик 14 · 104 С. Мисак 14 · 171 Стелла Раси 14 · 245 М. Мартиненко 14 · 268 О. Барвяка 14 · 271 І. Чопко 14 · 362 Ф. Петрик 14 · 45 М. Сеник 13 · 48 С. Івасечко 13 · 57 В. Жмуд 13 · 283 П. Пироганич 13 · 5 М. Хоманьчук 12 · 8 В. Козіцький 12

8 В. Мандзій 12 · 37 Анна Гнатюк 12 · 37 Марія Процак 12 · 43 В. Сиваник 12 · 58 І. Яковенко 12 · 90 Я. Сидор 12 · 94 В. Бойд-Борискевич 12 · 164 І. Кудрич 12 · 217 Ф. Голод 12 · 295 С. Мотрович 12 · 422 Т. Тещук 12 · 16 М. Москаль 11 · 42 І. Блиха 11 · 131 М. Сенчишак 11 · 177 І. Лаба 11 · 204 О. Соколишин 11

213 В. Козак 11 · 218 С. Бурий 11 · 286 А. Барна 11 · 293 Марія Демидчук 11 · 375 П. Тарнавський 11 · 462 О. Фаринич 11 · 495 І. Паньків 11 · 59 А. Ціздин 10 · 94 М. Бабій 10 · 130 І. Малець 10 · 151 Анна Пип'юк 10 · 217 В. Ковба 10 · 230 П. Ліщак 10 · 238 Анна Ремік 10 · 267 І. Флис 10 · 281 М. Сірий 10

339 С. Лупацій 10 · 342 о. П. Мелех 10 · 349 Я. Геречка 10 · 358 Катерина Мураль 10 · 361 В. Вишиваний 10 · 385 М. Данилюк 10 · 414 І. Телюк 10 · 418 І. Мельник 10 · 451 Є. Омельченко 10

ОРГАНІЗАТОРИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ, АЛЕ НЕ ПРИСЛАЛИ СВОЇХ ЗНІМОК:

(379) П. Сахаревич — 33; (397) М. Нич — 28; (94) М. Кончак — 22; (116) С. Шилькевич — 18; (371) Ю. Баранюк — 17; (464) М. Хомин — 16; (434) Бронислава Мельник — 13; (85) Т. Панько — 12; (301) В. Іващук — 10; (59) Т. Сливінський — 10; (220) П. Гут — 10; (176) М. Остап — 10.

Число перед іменем організатора означає Відділ УНС, а число після імени означає кількість придбаних членів.

МІЖ СОЮЗІВЦЯМИ В БОСТОНІ, МАСС.

Немає і не може бути часу на перерву, відпочинок або хочби і сповільнення праці, для працівників УНС, без огляду на час, місце і навіть обставини. Все й всюди вони мусять пам'ятати, що стоять на стійці його росту й дальшої розбудови, та нічого не може стати цьому на перешкоді. Завдяки цій гарній й високій прикметі, що лягла в основу від перших днів організації УНС, починаючи від перших піонерів - основоположників, УНС ріс, росте і рости буде, бо в гру входять не особисті, чи групові інтереси, а інтереси цілого українського суспільства

Навіть дивно не раз може виглядати, коли читаєте, що такий чи інший член Головної Управи, з такої чи іншої нагоди, громадського чи навіть особистого порядку, тут і там, посвячує багато часу і праці справам УНС. Особисто думаю, що такий підхід і наставлення є правильне, бо ріст кожної організації залежить в першу чергу від дії її активу. Керуючись цією засадою, я також не міг відмовити собі великої приємности, коли, перебуваючи у Бостоні, під час моїх різдвяних родинних відвідин, щоб не зустрітися з союзівцями, поцікавитися їхньою працею, яку вони проводять у трьох відділах УНС в Бостоні із поважним числом членів. Добру нагоду до цього дала мені Головна Радна адвокат, пані Анна Чопик, довголітня так союзова, як і загально - суспільно - громадська діячка, запрошуючи мене і секретарів відділів до своєї гостинної хати, щоб там спільно обміркувати справи УНС, які лежать її так дуже на серці.

Виміною думок, досвідом у праці, в Канаді і в Америці, можливості росту УНС, та багато іншим, наради були направду щирою, зустріччю союзівців, яка закінчилася тим, що разом з секретарем відділу ч. 374, п. В. Федоровим, ми відвідали доми деяких наших родин, яких старалися переконати у доцільності належати до своєї рідної української установи. 2-го січня 1967 р. в домівці СУМА, о год. 4-ій по пол. відбулися чергові річні Загальні збори відділу ч. 374 ім. М. Грушевського, на яких я виголосив принагідну промову на тему УНС. Зборами проводила президія в складі: В. Скопрівський — голова, В. Гетманський — секретар і я. Головна Радна пані А. Чопик, виїхала в той час на „Союзівку". Збори вислухали добре опрацьованих звітів пп.: В. Федорова, В. Скопрівського, В. Гетманського, та голови контрольної комісії п. І. Волощука, перевели дискусію, уділили абсолюторію уступаючій управі, та обрали нову в складі: В. Скопрівський — голова, О. Шимонович — місто-голова, В. Гетманський касир, В. Федорів — фінансовий секретар, М. Дашавець — рекорд. секретар, В. Гончар — організаційний реф. Контрольна Комісія: І. Волощук, І. Назар, М. Чайківський. Від імені осередку СУМА в Бостоні, збори вітав його голова — Григорій Махух. В постановах зборів вперш чергу наголошено на посилення організаційної праці у присднуванні нових членів. Ще довгою і щирою виміною думок, вже по формальному закінченні зборів, продовжувались моя мила зустріч з союзівцями Бостону, яка продовжувалась через кілька днів мого там перебування. Може час між святами не був, аж так дуже відповідний на організаційні справи, то все ж таки на мою скромну думку, наші заходи і праця будуть мати певні конкретні успіхи. Прощаючись, я обіцяв Шановним Союзівцям Бостону, все коли тільки буду мати змогу, радо з ними стрінутися. А тим часом у Новому Році бажаю їм найкращих успіхів у праці.

В. Дідюк

Успішні Загальні Збори Відділу УНС ч. 436 в Кіченер, Онт.

Хоч холодна, але гарна й соняшна була неділя 12-го березня ц. р., коли на год. 2-у по пол. були заповіджені загальні збори відділу УНС ч. 436 ім. Митрополита Шептицького. Секретар відділу п. Вербовецький поробив всі старання для відбуття зборів, і все ж я зауважив його побоювання: ануж люди не прийдуть!.. На щастя, сталося цілком інакше, і вже точно в заповідженому часі зібралося у церковній залі, чимало членства, як також зацікавлених справами УНС, бо понад 60 осіб.

Збори відкрив голова відділу І. Шурко, вітаючи присутніх, в тому й головного радного і голову округи — В. Дідюка Зборами провадила президія в складі: В. Дідюк — голова, П. Білобаба — секретар. Перебираючи керівництво зборами, предсідник подякував за довір'я, попросив присутнього пароха і декана Всеч. о. Я. Чижа провести молитву, і до почесної президії. Короткі ділові звіти з праці склали: І. Шурко — голова, В. Вербовецький — секретар, Б. Чудийович — касир та голова контрольної комісії М. Атаманюк. По уділенню абсолюторії уступаючій управі, слово забрав В. Дідюк, який нав'язуючи до деяких порушених справ у звітах, інформував про працю, цілі і завдання УНС в загальному, ілюструючи прикладами з нашого громадського і церковного життя, в якому таку визначну ролю завжди займав УНСоюз. Наша сила буде тоді, коли ані один українець-ка не будуть поза рямцями УНСоюзу, що вже сьогодні є найбільшою нашою фінансовою силою у вільному світі. Доповідач цікаво навів ряд прикладів з праці між нашими людьми в ділянці асекурації, розповів про її вартість і потребу в нещастях та часте несовісне використовування наших людей чужими. На ряд питань, поставлених доповідачеві, він дав повну і вичерпну відповідь.

До складу нової управи відділу обрано: Іван Шурко — почесний голова, Степан Пасічник — голова, Василь Вербовецький — секр., Григорій Вербовецький — помічник секретаря, Володимир Ковалич — організатор, Богдан Чудийович — касир, Павло Білобаба — рек. секретар. Контрольна Комісія: Михайло Атаманюк — голова, Василь Товарницький і Михайло Олійник — члени.

В наміченому пляні праці нова управа, з двома молодими організаторами, поставила собі завдання зрушити організаційну працю у присднуванні нових членів у Кітченер і околиці. З щирим привітом і закликом до учасників зборів і своїх добрих парохіян звернувся о. декан Я. Чиж, підкреслюючи, що він прямо захоплений зборами та тим, що почув про працю УНС. На зборах були представники інших організацій. Спільною молитвою та Фотознимкою закінчено ці вдалі збори Відділу. Новій Управі бажаємо успіху в праці!

Н.М.

Вечір пам'яті Юхима Михайлова у Дітройті

Вечір, присвячений пам'яті мистця Юхима Михайлова, відбувся у Дітройті заходом Інституту Української Культури 18 березня ц. р. Юрій Тис подав загальні біографічні дані про мистця, звернувши увагу на те, що Михайлів належав до культурних діячів, з гурта мистецької еліти, яка гуртувалася в домі Ю. Нарбута. Це була відома „дев'ятка", яка давала ініціятиву до створення багатьох інституцій і державних центрів за часів української державности. Опісля доповідач дав коротку характеристику мистця, як символіста. Михайло Дмитренко розповів про свої зустрічі з Ю. Михайловим, як професором, у якого М. Дмитренко слухав лекції з мистецтва. Опісля приявні мали нагоду бачити твори мистця, репродуковані у діяпозитивах.

Приявні висловили думку, що Інститут Української Культури повинен заявити пошану дружині мистця пані Анні Михайловій, за той пієтизм до творчости мистця, з яким вона зуміла переховати його твори.

На світлині: Управа 179-го Відділу УНС в Дітройті на 1967 рік і репрезентанти Головного Уряду УНС. Від ліва до права перший ряд: д-р Іван Смерека, — фін. секр., д-р Денис Квітковський — гол. Контр. Ком., Володимир Гірняк — Обласний Організатор УНС, Іван Вацук — Гол. Контролер УНС, Ярослав Базюк — голова Відділу, Володимир Соя — містоголова. Другий ряд: Теодор Грицай, Михайло Скальський, Ева Копач, Василь Папіж — прес. реф., Марія Шупер, Михайло Ярема — касир, Григорій Галамушка. Відсутні: Роман Грицай і Михайло Ніньовський.

У Братстві св. Стефана — 221 Відділ УНС в Шикаґо

Не зважаючи на завірюху, що засипала в січні Шикаґо, члени Братства Св. Стефана на заклик своєї управи зібралися 29 січня 1967 р. в такій кількості, що змогли відбути, згідно із статутом, свої законні Річні Загальні Збори, щоб заслухати звіти з діяльности свого т-ва за 1966 рік та вибрати керівні органи на рік 1967-й. Зборами провадила обрана президія в складі: предсідник Д. Німилович і секретар Ант. Кущинський. Після полагодження вступних точок порядку денного, ми заслухали звіти уступаючих завідуючих органів, з яких подаємо головніші моменти.

Голова Управи П. Куліш звітував, що протягом минулого року управа відбула 5 засідань. Він брав участь, як делеґат відділу, в 26-ій конвенції УНС та подав характер дискусій, що на ній відбувалися. Оглядаючись на стан свого відділу, він підкреслив конечну необхідність мати організатора для присднання нових членів до Братства. Фінансовий секретар Т. Шпікула доповів, що за минулий рік Братство мало понад 56.000 дол. прибутків і понад 54.000 видатків, з сальдом на початок нового року коло 2.000 долярів. Власний капітал Братства збільшився, членів нових прибуло 39 осіб, і тепер в його списку нараховується 1.889 членів. Скарбник Ів. Михальцевич, крім цифрових звітів, докладно поінформував про перебіг конвенції УККА, в якій він брав участь з рамени Братства, та з'ясував і проаналізував ті розбіжности, що виявились тепер у суспільстві відносно проводу УККА.

Після коротких звітів інших урядовців, взяв слово голова Контрольної Комісії Д. Німилович. Він прочитав акт ревізії, який стверджував точність фінансових записів та відповідність грошевих операцій, підкреслив загальне поліпшення у веденні Братства та висловив признання за те управі і поставив внесок уділити абсолюторію уступаючим органам. Цей внесок і було одноголосно прийнято після короткого обговорення заслуханих звітів. Всі звіти, в тому і Контрольної Комісії, збори приймали рясними оплесками.

При такому загальному настановленню зборів і виявленню довір'я та задоволення з діяльности керівних і виконавчих органів Братства, не було дивним, що збори одноголосно перебрали їх та довірили їм урядувати і в цьому році. Тільки на індивідуальне прохання рекордового секретаря Антона Кущинського, мотивоване перевантаженням різними громадськими обов'язками, було прийнято його димісію. На 1967 рік було обрано склад урядовців цього найбільшого відділу УНС — до Управи ввійшли: голова П. Куліш, містоголова М. Ременюк, фінансовий секретар Тарас Шпікула, заступник фін секретаря Марія Шпікула, рекордовий секретар К. Крайник. До Контрольної Комісії: Д. Німилович, Р. Мартинюк і М. Цісовський. Тростисти: С. Кочій і Ів. Карпа. Відвідувачі хворих: М. Рошко, А. Фіца, О. Чуба і В. Кушинський. Хорунжим лишився М. Банах, впорядником — М. Думич.

Обравши керівні органи, збори виявили жваву увагу до питання про уділення з каси Братства дотацій різним церковним та громадським організаціям. Можна було спостерегти похвальну толеранцію з боку більшости промовців до установ, що різнились своїми віроісповідними приналежностями та груповими забарвленнями. Наприклад, по ухвалі дотації на будову домів української католицької єпархії св. о. Миколая, збори також ухвалили, і то без жодного голосу „проти", дотацію і на розбудову парафіяльного приміщення катедри св. Володимира Української Автокефальної Православної Церкви для її Школи Українознавства.

Антін Кущинський

Загальні Збори 388 Відділу УНС в Честері, Па.

Річні Загальні Збори Відділу УНС ч. 388 „Запорозька Січ" у Честер, Па., відбулися у неділю, 15-го січня 1967 р. при участі більшого числа присутніх членів та Окружного Організатора п. Гаврищака С., як представника УНС. Збори відкрив молитвою голова Відділу Митр. Прот. о. О. Мицик. Секретарка Відділу п-і Е. Воловняк, подала річний звіт з діяльності Відділу з тим, що на чековім конті в банку є сума 548.67 дол. Контрольна Комісія, за відсутністю, подала на письмі свій звіт, що стверджує ведення Відділу і книговодства у порядку. Секретарка Е. Воловняк заявила, що вона вже 20 років, як є секретаркою, і через хворобу далі не може виконувати цих обов'язків. Окружний Організатор С. Гавриш висловив признання п-і Е. Воловняк за її працю і вручив їй грамоту УНС. Голова Відділу Митр. Прот. о О. Мицик подав справоздання з відбутої Конвенції УНС у Шикаґо, на яку він був висланий, як делеґат.

Після цього були переведені інж. С. Шевченком вибори нової управи Відділу, в склад якої на 1967 рік увійшли: Митр. Прот. о. О. Мицик — голова, Ярослав Захарків — заст. голови, інж. Сергій Шевченко — секретар, Катерина Турянська, — заст. секретаря, Михайло Весоловський — скарбник, п-на Гелена Михальцевич, Петро Паньків та Микола Цихановський — Контрольна Комісія. Представники до УККА: Митр. Прот. о. О. Мицик і Ярослав Захарків. Представники до УНДому п-на Гелена Михальцевич і Микола Найда.

Секретар Відділу інж. С. Шевченко заявив, що вплачення вкладок офіційно відбудеться у третю неділю у місяці і щодня у помешканні секретаря при 2425 Вест 4-та вулиця, Честер, Па, — бо з огляду безпечности секретар не буде колектувати вкладки ходженням по хатах. Збори закінчилися молитвою, яку перевів Митр. Прот. о. О. Мицик.

Інж. Сергій Шевченко
секретар

Степан Куропась

ШИКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

Роковини Самостійности і Соборности відзначено в нас аж у неділю 19 лютого. Це перший раз у нашій громаді сталося таке спізнення. Думавби дехто, що погода і великий сніг завинив. Та причиною була незгода в громаді з приводу приїзду до нас трупи Павла Вірського. І хоч мейор міста, ще 18 січня проголосив день 22 січня Українським Днем і неділя 22 січня аж просилася на імпрезу, бо снігу не було, наша громада спізнилася! Є у нас власні концертові сили, є промовці, є ще багато учасників тих історичних подій, але концерт відбувся переважно силами Дітройту. Треба признати, що Дітройт, який є столицею бандуристів, має чим похвалитися бо й Капеля Бандуристок СУМА, що взяла участь у концертовій програмі, слави Дітройтові не вкоротила, а придбала. Треба признати, що молоді дівчата Капелі на чолі з дир. Потапенком є вже зіграна група ентузіястів бандури, яка не знає перешкод і іде туди, куди її просять.

Другу половину концерту виповнила шикаґовська група СУМА своєю духовою оркестрою під дир. Голіяна. Перший раз у нашій історії не прочитано 4-го Універсалу, якого роковини відзначувано.

Святочну промову виголосив Василь Щербій з Дітройту. Ми привикли до промов, на жаль це був реферат, який більше говорив про 30 червня 1941 р., як про 22 січня. Коли приготовляється Світовий Конґрес не треба поглиблювати двоподілу, а треба про наші роковини говорити у своїй нас і на свойому місті.

Річні Збори Окружного Комітету УНСоюзу 25 лютого вибрали нову Управу, яку очолили проф. І. Михальцевич — як голова і Степан Касіян — секретар. Новий уряд, нові пляни і праця. Збори рішили здобути давно славу округи і забрати цього року втрачене перше місце. На зборах панував союзовий ентузіязм і дискусія велася в оптимізмі. Союзові віча, Здвиги Молоді, Жіночі Дні мають заповнити головну програму округи. На Катедру Українознавства округа дала 400 дол. з каси.

Збори Дому відділів УНСоюзу відбулися 24 лютого. Дім переходить ремонт і модернізацію, але головна заля ще не мала огріття, як ми мерзли в плащах на зборах. УНСоюз уділив 36 тисяч позички на ремонт дому, який є важливою станицею кількох відділів УНСоюзу. Вибрано майже ту саму управу, що складається з 22 людей на всіх 26 присутніх, отже не було з кого вибирати, бо на зборах були присутні 4 головні урядовці і обл. орг. В. Гірняк. Роботи по громадах прибуває, а охочих до праці убуває. Дім виказав 19.00 дол. чистого доходу, мало коли зважити, що вартість інвестиції переходить 100 тисяч дол. Але не все сила в грошах! Організація, подібно як і людина, не все живе самим хлібом.

Олександер Юрченко, останній з могиканів капелі Кошиця, відійшов у вічність на 71-му році життя. Ціле своє життя в Америці присвятив музиці і співові. Під час Світової Виставки в Шикаґо виступав в квартеті Українського Павільйону. Диригував хорами церковними і світськими. Свого часу зорганізував і проводив хором Молодих Українських Націоналістів. Був дуже скромний, чемний і веселий. На становищі диригента не заробляв багато, але дітей своїх вивів у люди. Родом кубанець, українець, але мріяв все про ближче неокреслену державу Козакію, запевняючи мене, що війни між Україною і Козакією не буде. До його найбільших виступів належить Карнеґі Гол в Ню Йорку, де Український Мужеський Хор Шикаґа виступив під час Дня Праці 1950 року.

Братський Конґрес стейту Іллиной відбувся 6-7 березня в готелі Ла Сел. З братських українських організацій одинокий УНСоюз був заступлений гол. контр. П. Пуцилом і Ст. Куропасем, головним містопредсідником. Стейт Іллиной, другий найбільший чисельно стейт в системі братських організацій, має більшість членів, що працюють системою канцелярій, які мають ще відділи на те, щоб бути звільненим від федерального податку. Найкращих організаторів нагороджено трофеями. Один з них присднав одного місяця сім мільйонів асекурації і належить до організації Форестерс.

По звітах і виборах були доповіді на тему, як здобувати членів. Доповіді зводилися до того, що братські організації є сталим щадничим банком і домом забезпечення, і найважнішою справою здобуття бизнесу є плян, як їх дістати. Плян полягає в оптимізмі, охоті, та здібності здобути охочих слухати переконливих арґументів, і умінню переконати людей, щоб вони мали довір'я до асекурації. Треба виграти перший бій в поході за членами, а відтак видно круг нових зв'язків скоро пошириться.

По бенкеті учасники конґресу, а було їх 57 делеґатів з 43-ох організацій, взяли участь в одноактівці опери Кавалерія Рустікана в мініятурній постановці.

Д-р Мирослав Сімінович (Сіменс) довголітній шикаґівець помер на 82-ому році життя. Він брав участь в українському народному життю, довгі роки очолював Гетьманську Організацію. Та найважнішим його ділом була Українська Світова Виставка, якою Покійний поставив собі тривалий пам'ятник. В 1933 році була велика біда в українській громаді. Міську допомогу діставали тоді не лише робітники, але й професійні люди, як адвокати і лікарі. Були пацієнти, але не мали грошей. Була депресія — і лише впертість дра Сіміновича діпняла свого, — повстав Український Павільйон на площі Світової Виставки Поступу. Павільйон заповнили експонати нашого скульптора Архіпенка, матеріяли і діяграми Українського Технічного Товариства у Львові, експонати Народнього Мистецтва зі Львова і різний виставковий матеріял з цілого світу, що представляв Україну, як державу, прапор якої повівав разом з іншими прапорами на Будинку Адміністрації Виставки. Дирекція Української Корпорації, головою якої був д-р Сімінович, а я секретарем, сходилася щотижня в канцелярії доктора, а я своїм малим фордом возив директорів з півночі до канцелярії на полудневу частину міста, де мешкали інші директори.

Не можливо всього тут описати. Тих кілька слів пишу на те, щоб представити заслугу Покійного. Виставка притягла мільйони людей, Україна дістала розголос! Нині такого чуда не моглаби втяти навіть політична еміґрація. Мітинґам і сваркам не булоб кінця. Одні одних хотіли б змайоризувати, перехитрити, і боротьба була би подібна до двох оленів, що сплелися своїми рогами і не могли розійтися, щоб жити. Світову Виставку фінансово підтримали тоді УНСоюз і УРСоюз. Зі Львова приїхала як мистецький керівник Української Виставки панна Стефа Чижович, тепер пані Пушкар і голова СУА. Зі Швайцарії приїхав пресовий референт Степанківський, який провадив там Українське Пресове Бюро. З Філядельфії прибула пані Олена Лотоцька, яка мала нагляд над павільйоном і його експонатами.

Протоколи нарад Української Корпорації я передав давно вже до Осередку Культури і Освіти у Вінніпеґу.

Нехай тих кілька рядків буде некрологом великого українця Шикаґа, на похороні якого я, на жаль, не міг бути, бо був в Канаді.

З приводу смерти д-р Христини Сушко виринає постать її чоловіка полк. Романа Сушка. В 1938 році він жив в Шикаґо у мойому домі і помагав будувати запілля воюючій Україні. З розпадом Чехо-Словаччини ходили ми до чеського консула в Шикаґо Сметанки, щоб дістати візу на в'їзд до Чехо-Словаччини, точніше на Карпатську Україну. Візи не дістали. Я належав до Клюбу Чеських Інженерів і через інж. Веселого ми дістали побачення з послом Войтою Бенешом, братом президента, який тоді приїхав до Америки. Через нього полк. Сушко дістав візу і виїхав.

П'ятниця 17 березня була святом Павла Дуди, б. головного радного і головного представника УНСоюзу на Канаду. Він був теж тим канадійським провідником, що почав там похід УНСоюзу і маршує далі, хоч йому 17 березня минуло 70 років. І мене запросили на таку важливу імпрезу, на якій за заслуги я передав золотий годинник. Імпрезою проводив Б. Зелений, товариш походу. Промовляли панове: б. гол. рад. Дідик, орг. Гірняк, брати Косіковські, д-р Квітковський, д-р Росоха, Хрін, пані Левкут, Червак, сини і дочки Ювілята. На бенкеті було 300 осіб, багато як на громаду Віндзор. Промовляв теж сам Павло Дуда і його дружина, що теж є його однолітком. — Не знаю, як це сталося, що у Віндзорі нема нової еміґрації, тому теж на імпрезі були самі старі еміґранти і їх діти, народжені в Канаді. Одинокими репрезентантами політичної еміґрації були В. Папіж з дружиною і секр. 183 відділу Залуга та предсідник 195 відділу п. Вазюк, всі вони з Дітройту.

Пан Павло Дуда, як видно було на імпрезі, не має ворогів. Кажуть, що чим довше людина живе, тим менше має ворогів, бо вони вимирають.

З НАШИХ БУДНІВ

ДОЖИДАЮЧИ ЮВІЛЕЮ

Цікаву пропозицію висунув недавно мій добрий сусід і земляк з Бібрецького повіту, пан Татух.

— Слухай, синашу, — сказав, — ти сам часто крутишся в Джерзі Ситі коло самого престолу, маєш нагоду особисто говорити з цісарями з Головного Уряду, — чи не піддав би ти їм, при оказії, такої ідеї, щоб вони трошки приспішили величавий ювілей Батька - Союзу... В моїх літах, розумієш, рикованна річ вичікувати ще три роки на ювілейні торжества, а так хотілося б бачити й почути союзову оперу та всі концерти!

— То він, чуєш, мій старий, вже наперед турбується, що не дочекає ювілею в 1969-му році, — перебила чоловіка пані Татушиха. — А я йому кажу: „Тебе й довбнею не діб'єш! Подивись тільки до люстра, який ти рум'яний, як велицкодня паска, а який спуст маєш, нівроку: ще не оглянешся, а вже миску вареників спорав!"

— Ех, — зідхнув сумовито пан Татух, — минаються один по одному наші старі піонери, навіть на медікер не чекаючи... Колись, пригадую, коли ще головним касиром був пан Роман Слободян, наші союзовці довше жили. То вони, розумієш, робили йому такий особистий фейвер, або ласку, щоб Батько - Союз не виплачував забагато посмертних премій, бо то не є для нього жаден бизнес. Не раз, пригадую собі, на Союзівці, бере містер Слободзян під руку того чи іншого камерада з старої ґвардії, саджає його коло бари та й говорить: „Слухай, Майку, — каже, — я тобі, ось, зараз два скачі зафундую, тільки ти не муфуйся до Яреми, бо я того дуже не люблю!" І старички йшли йому на руку. А цього нового касира, містера Кокольського, народ так добре ще не знає...

— Він мені з фотографії дуже файно виглядає, — заявила пані Татушиха. — Та й се вчений чоловік, високі школи скінчив! Так само сподобався мені другий головний урядник, що його вибрали на конвенції в Шикаго, пан Сохан з Джерзі Ситі. То правда, що він на голову менший від містера Кокольського... Невеличкого, сказати б, росту...

— Ге - ге! Малий — але важний! — озвався пан Татух. — То ж наш сусід з Ходорова, його тато робив на офісі в цукроварні. Це голова! Не тільки тримає в порядку всі рекорди, але й шпортом займається!

В цьому місці дозволив собі і я сказати кілька слів, докинув, так би мовити, свої три гроші до розмови.

— Слухайте, сусідо, — кажу панові Татухові, — як виходить з того, що пан Сохан пише у спортовій хроніці, то ювілей Батька - Союза починається вже в цьому році, в місяці травні. Ви ж, хіба, читали у „Свободі", на першій сторінці, що сюди, до нас, приїжджає 10-го травня з Англії якась знаменита футбольна команда, яка зміряє свої сили з нашими, українськими футболістами, з Америки і Канади. Цю імпрезу спонзорує наш ювілят, Український Народний Союз. А що, якби ми так скочили удвійку на той футбол і ще в цьому році вшанували ювілей Батька - Союзу, не чекаючи 1969-го року?

Мушу сказати, що моя пропозиція надзвичайно припала до вподоби пану Татухові, але боюся, чи не будемо мати деяких труднощів-перешкод збоку пані Татушихи.

Ікер

Загальні збори Відділу ч. 402 в Етобіко, Онтаріо, Канада

Велике число членів відділу УНС ім. Т. Чупринки ч. 402 в Етобіко, біля Торонта, заповнило простору залю Дому ім. Т. Шевченка 26-го лютого, щоб відбути річні загальні збори. Зборами проводила Президія в складі: п. Лев Курилець — голова, П. І. Суржик — секретар. До президії був запрошений головний радний і голова округи п. В. Дідюк. На порядку нарад були: звіти управи, контрольної комісії, дискусія над звітами, вибір нової управи, слово голови округи, дискусія, питання і відповіді, постанови.

По звітах слово забрав головний радний і голова округи п. В. Дідюк, який вказав на гарні досягнення відділу в цьому році, на наші дальші спільні завдання в рості УНС в Канаді. Він підкреслив всі позитиви і неґативи, відповів на ряд актуальних питань, заохотив до дальшої праці, бо не „в ряди годи", але безперебійно Відділ мусить щомісяця присднувати нових членів. Це можемо і мусимо робити ми всі. Кожний член управи, кожний рядовий член мусить бути помічником. По активній дискусії збори одноголосно обрали нову управу Відділу в складі: Лев Курилець — голова, Яків Бурій — секретар, П. Працінь — касир. Контрольна Комісія: п-і Стефанія Фенцер і п. Дембоwринський.

В дальшому обговорюванні союзових справ слово забирала делеґатка на 26 Конвенцію УНС в Шикаґо — пані А. Бурій, яка представила перебіг конвенції, як великого вільного парляменту вільних українців.

Порушено справу деяких дописів, поміщуваних у „Свободі", що нібито не все позитивно вона ставиться до поодиноких організацій? Цю справу додатково вияснено, і в результаті таки на загальних зборах „Свободу" запренумерували два нові читачі.

Привіт від Відділу 440 зложила зборам також секретарка і постійна організаторка п-і Софія Куца. В дружній атмосфері з запалом присутні на зборах обіцяли спільно доложити всіх старань, щоб і в слідуючому році, Відділ вийшов першуном.

Дім ім. Шевченка, в якому мають своє приміщення організації Визвольного Фронту, гарно розвивається завдяки фінансовій допомозі УНС — у формі позики. Дальший ріст організацій, а головно Рідної Школи і СУМ, будуть вимагати розбудови. Члени цих організацій, які поголовно є членами УНС, та тісно співпрацюють з відділом, надіються ще на додаткову позику від УНС. Спільними силами, вирозумінням і працею ми напевно досягнемо намічених цілей.

Р. Н.

ЗАКЛИК УККА

в справі Фонду Публікації Історії Національно-Визвольної Боротьби Українського Народу, у 50-річчя Української Національної Революції і відновлення Суверенно Соборної Державности.

Згідно з постановою Екзекутиви УККА 27 травня 1966 року створено при Централі Українського Конгресового Комітету Америки окремий Фонд Публікації Історії Національно - Визвольної Боротьби Українського Народу.

Призначення цього фонду є видати повну всебічну історію Української Національної Революції, яка в березні 1917 року оформилася утворенням Української Центральної Ради і яка по різних етапах боротьби довела до проголошення суверенности Української Народної Республіки 22 січня 1918 року та пройшла через період Гетьманату Української Держави і проголошення Акту Соборности 22 січня 1919 року.

Саме з нагоди ювілею 50-річчя цієї державотворчої доби українського народу Український Конгресовий Комітет Америки постановив видати багатотомову історію, щоб відзначити тривким способом визвольну боротьбу і державотворчу працю українського народу й поширити правду про змагання України бути рівноправним членом міжнародої спільноти самостійних державних націй.

Цей фонд має завдання уможливити видання збірної праці різних авторів в українській, англійській та по змозі в інших мовах. Згідно з пляном, Публікація має охопити час ідейного й чинного підготування цієї революції за віднову української державности, а потім цілий процес її впродовж 1917-1920 років, представляючи всі етапи державного будівництва відповідною кількістю томів: добу Української Центральної Ради, добу Гетьманату і добу Директорії УНР, а також хід державотворчого процесу в Західній Україні (Галичина, Закарпаття і Буковина). Публікація охоплюватиме також визвольну боротьбу проти московсько - большевицької окупації 1920-1939 і визвольну боротьбу на Західніх і Північно - Західніх Землях в 1921-1939 р., історію України в періоді Другої Світової Війни, як теж визвольну боротьбу від кінця Другої Світової війни по останній час.

Фонд призначений виключно на ювілейне відзначення величних Актів Суверенности і Соборности та боротьби в обороні відновленої Української Держави проти чужих імперіялізмів, а потім на пошану всіх борців дальшої революційної і збройної дії за відзискання суверенної соборности, втраченої часово з причини ворожої переваги. Фонд підлягає контролі Контрольної Комісії УККА і перед громадою публічно.

Публікація залежить виключно від жертвенности всієї нашої громади в міру спроможности кожного. Праці будуть друковані в міру напливу пожертв на цей Фонд.

Важливість появи цієї Публікації має зокрема вимовне значення у світлі факту, що партія і уряд СССР поставили на службу підготови відзначення 50-тих роковин т. зв. Жовтневої Революції цілий свій апарат. Уже почали появлятися публікації, в яких — в оперті на пофальшовані й неповні історичні дані — українська проблема трактована ворожим для нас способом. Ці „історичні" матеріяли незабаром заллють цілий світ і напевне опиняться також в наукових інституціях та університетах вільного світу. Разом із „науковими" творами, що появилися давніше, московсько - совєтські публікації стануть джерельним матеріялом для студій науковців вільного світу й на них виховуватимуться цілі покоління науковців та громадсько - політичних і державних діячів вільного світу.

Нашим обов'язком є не тільки протидіяти новій, широкозакросній московській пропаґандивній акції фальшування історії, але й дати в руки вільного світу таку джерельну працю, яка вірно й всебічно висвітлювала б ролю українського народу в революційних рухах 20-го століття. Пропаґанду можемо опрокинути тільки правдою.

Наша громада живе в країні найвищого життєвого матеріяльного рівня в світі. Ми певні, що з цього достатку попливуть найобильніші пожертви. Вони мусять бути скорі, якщо скоро мала б голосно заговорити історична Правда України в світі.

Відкликаємося до випробуваної жертвенности нашої Громади і прохаємо всіх: Допоможіть гідно в тривалий спосіб вшанувати Ювілей 50-річчя Української Суверенної Соборної Держави!

Рада Директорів
Українського Конгресового Комітету Америки

Ню Йорк, Н. Й.
Березень 1967

Відвезено на вічний спочинок інж. Евгена Лициняка

Ню Йорк. — 29-го березня ц. р. відбулася в церкві святого Юра у Ню Йорку похоронна Богослужба, яку відправив о. д-р Василь Ковалик, ЧСВВ, в асисті о. Я. Кекіша, після чого відвезено домовину на український цвинтар у Савт Бавнд Бруку. Попереднього дня відбулася Панахида в похоронному заведені Петра Яреми, яку відправили обидва названі духовники. Від Товариства Українських Інженерів промовляв голова Нюйорського Відділу архітект Іван Заяць. Принагідний хор під орудою Осипа Стецури співав до Панахиди. Бл. пам. інженер Евген Лициняк помер 26 березня після довгої і важкої недуги на 66 році життя, викликавши смуток в широкому колі приятелів і знайомих, як людина особливо культури. Він був сином о. д-ра Василя Лициняка, директора жіночої гімназії СС Василіянок у Львові. Старший брат Покійного Евгена, адвокат Володимир, помер у Львові зараз у першому місяці другої світової війни.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 вул.

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 31 березня ц. р. відбудеться там Вечір, присвячений останньому творові Галини Журби „Тодір Сокір". Іван Коровицький із Філядельфії промовлятиме про письменницю і цю її нову велику повість, а уривки з неї читатимуть Валя Калин і Степан Магмет. Галина Журба — найстарша, мабуть, із живучих у вільному світі українських письменників, живе постійно у Філядельфії. — Початок о год. 8 веч.

ЗАВДАННЯ НАУКОВОГО ФОНДУ АССОЦІЯЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ ТАКІ:

1. Фінансувати уже підготовані англомовні праці з українознавства і переклади праць українських письменників і науковців.
2. Давати стипендії досвідченим науковцям на опрацювання тем із українознавства.
3. Давати стипендії докторантам, що спеціялізуються в якійсь ділянці українознавства.
4. У дальшій будучності започаткувати створення Українського Наукового Інституту в Америці.

Допоможіть нам у тій праці. Вона буде корисна і для Української Визвольної Боротьби і для нас тут в Америці.

Виписуйте чеки на:

**The Parma Savings Co.
Research Endowment of U.A.A.U.P.
Account No. M-7548**

Висилайте чек до:

**The Parma Savings Co.
5889 Ridge Road
Parma, Ohio. 44129**

За інформаціями пишіть до:

**Prof. M. Melnyk
1150 Meloy Rd.
Kent, Ohio**

ПОДЯКА

В дні 24-го лютого 1967 р. о 9-ій год. вечора
Всевишній покликав до Вічного Життя
нашу Найдорожчу і Невіджалувану

бл. п. Любов Ірину Петрик з Гузарів

хрустального характеру Дружину, Маму та Бабуню. Всемогучий Бог, покликав до Себе, щоб нагородити Покійну, яка вірною була упродовж свойого праведного життя Божому Заповіту, бож життя її виповнене було вщерть шляхетністю, рідкісною чеснотою та безмежною любов'ю Бога, Рідні, Церкви, прадідньої віри і ближнього, в котрому бачила тільки брата чи сестру й їм спішила все з потрібною поміччю.

В часі нашого безмежного болю й горя, зазнали ми від Організацій, Приятелів і Знайомих так багато доказів щирого співчуття, поміхи і розради, що ми не в силі їм віддячитися.

Тому, нехай вільно буде нам отією дорогою зложити Їм усім прилюдну подяку.

Виділові 78-го Відділу СУА за понесені труди в приготуванні у власному заряді поминок (під кермою Вп. Пань Сл. Скасків, Гелета, Витковицька, Рибак, Дячок), Виділові ООЧСУ, Жіночій Секції при Об'єднанні Українців у Вашингтоні, Пласт-Приятові.

Дякуємо Впр. о. канонікові В. Пилипцеві, Всч. оо. Кіржецькому, о. Гузарові і пароxові Данусярові за участь у Богослуженнях, Парастасах та Панахидах і у відпровадженні Покійної на місце Вічного Спочинку.

Дякуємо Впр. о. канонікові за прощальне слово в Церкві, д-рові Ю. Старосольському, п. Шарковій і о. Гузареві за прощальні слова над гробом — слова повні приятельської любови, жалю та пошани.

Дякуємо Вп. п. С. Кушнір за статтю і спомин у „Свободі" з правдивою пошаною і любов'ю до бл. п. Бабуні Люби.

Сердечна дяка для усіх Вп. Співаків, що своєю участю причинилися до звеличання сумного обряду.

Дякуємо ближчій і дальшій Родині, усім Приятелям і Знайомим, що висказали нам своє співчуття усно чи письмово чи участю в похоронах.

Дякуємо за цвіти, пожертви на Українських Інвалідів, на НТШ в Сарсель і на Український Університет в Римі на доказ глибокої пошани й останньої прислуги Покійній.

Дякуємо всім за пожертви на Служби Божі за Спокій невіджалуваної Люби — Дружини, Мами і Бабуні.

Нехай Всевишній відплатить Вам усім сторицею та охоронить Вас від подібних ударів.

Муж — ПЕТРО
Донька — ІРИНА і МИКОЛА СТАВНИЧІ
Син — інж. ЯРОСЛАВ і ІРИНА ВОЄВІДКА
Внуки: ЯРОСЛАВ, ПЕТРО і ТАМАРА СТАВНИЧІ
ЛЮБОВ і БОГДАН ВОЄВІДКИ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 29-го березня 1967 року упокоїлась в Бозі по довгій недузі, на 53-му році життя наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і СЕСТРА

бл. п.

Марія Лехицька Семенина

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 1-го квітня 1967 р. о год. 9 ій ранку з похоронного заведення Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J. до Церкви в Менвіл, Н. Дж., а опісля на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

муж — ВОЛОДИМИР
син — ВОЛОДИМИР, мол.
донька — ВІРА
брат — ВОЛОДИМИР

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — „Ст. Джерард", Балтімор, міжстейтові футбольні змагання з циклу гор за Чашу ЗДА 1967 року відбудуться в неділю, 2-го квітня, о год. 2.30 по полудні на грищі Едісон при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії, Па.

УСК Ню Йорк — „Н. Й. Гунґарія", мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 2-го квітня, о год. 3.30 по полудні на грищі Шіценпарку в Норт Берґен, Н. Дж.

Шаховий турнір за індивідуальну першість СУАСТ-Схід відбудеться в суботу і неділю, 15-го і 16-го квітня у приміщеннях „Української Централі" в Пассейку. Ці шахові першості українців на Сході ЗДА, що їх влаштовує „Українська Централя" як господар, та якими кермуватиме ланковий шахів СУАСТ-Схід д-р Орест Попович, будуть проведені швайцарською системою у 5 або 6 рундах. Початок змагань в суботу, 15-го квітня о год. 9.30 ранком.

Турнір відбиванки жіночих і чоловічих дружин за першість СУАСТ-Схід відбудеться в суботу, 15-го квітня, починаючи від год. 10 ранку, в залях УМСА при 42 Howe St. в Ню Гейвен, Конн. Зголошення до участи в турнірі відбиванкових дружин Українських Спортових Товариств і молодечих організацій, які є членами СУАСТ-Схід, разом із оплатою по $10 від дружини приймає до 8-го квітня ланковий відбиванки СУАСТ-Схід на адресу:

Dr. M. Snihurowycz
1 Goodwin St.
New Haven, Conn.
Tel.: 469 - 9707
(Area Code 203)

— o —

ЕВГЕН ЧИЖОВИЧ КЕРІВНИК ЗБІРНОЇ УКРАЇНЦІВ ЗДА І КАНАДИ

Евген Чижович є керівником футбольної дружини Збірної Українців ЗДА і Канади, яка зустрінеться із відомою шотляндською дружиною „Данді" у великих міжнародних футбольних змаганнях, що їх спонзорує Український Народний Союз. Ці 1-і того розміру міжнародні футбольні змагання української репрезентації відбудуться в середу, 10-го травня 1967, о год. 8.30 вечором на стадіоні ім. Дж. Ф. Кеннеді в Гаррісоні, Н. Дж. Евген Чижович докладає всіх старань, щоб скласти якнайсильнішу Збірну Українців із кращих українських футболістів з терену Америки і Канади. Вже вкоротці почнемо подавати у наших спортових вістках дані про вибраних змагунів — репрезентантів.

Сьогодні представляємо читачам керівника Збірної Українців, Евгена Чижовича: Запізнався Евген Чижович із футболем ще малим хлопцем у таборі скитальців в Німеччині. По приїзді до ЗДА він грав в дружині юнаків „Тризуба", яку тренували досвідчені футболісти Володимир Гарасим і д-р Іван Павлічка. Рівночасно грав Е. Чижович в дружині середньої школи і завдяки тому одержав стипендію на вищі студії в Темпел Університеті. Як студент-футболіст він був вибраний до високошкільної збірної цілих ЗДА, як також був кандидатом до збірної ЗДА, на Олімпіяду та Панамериканські ігрища.

Як змагун першої дружини „Тризуба" брав участь у змаганнях за Чашу ЗДА, як теж у турне „Тризуба" на Бермуди. Також грав у роках 1959-60 в „Січі" Елізабет, а в роках 1961-62 в дружині УСК Ню Йорк. Після 15 років участи в українських футбольних дружинах Америки і Канади („Україна" — Торонто і „Україна" — Монтреал) закінчив кар'єру активного футболіста внаслідок поважної контузії ноги.

З того часу присвячує Е. Чижович більше уваги праці тренера і спортового керівника, як теж інструктора, в середній школі „Колюмбія" і в „Чорноморській Січі" в Нюарку. За цю працю одержав він признання від управи Американської Футбольної Ліґи і був номінований керівником Збірної АФЛіґи. Евген Чижович теж продовжує студії в ділянці педагогії, здобувши вже ступінь бакавляра. Тепер він підготовляє наукову працю для здобуття ступеня магістра у ділянці Адміністрування і Нагляду над Середнім Шкільництвом.

Прийнявши обов'язки керівника Збірної Українців, спонзорованої УНСоюзом, Е. Чижович покладає великі надії на дальший ріст спорту серед української молоді, яка знаходить потрібну піддержку від українських установ та ширших кругів українського громадянства.

— o —

„ТРИЗУБ" — „ДОЙЧУНҐАРН" 6:0

Філядельфія, 26-го березня. — Перед цими змаганнями за Чашу ЗДА заявив капітан „Тризуба" Роберт Вотсон в інтерв'ю, поміщеному в „Івнінґ Бюлетен", що дружина „Тризуба" — це „павергавз", в якому немає слабого місця. Хід і вислід змагань із першуном З'єдиненої (Незалежної) Німецької Ліґи — „Дойчунґарн" вповні потвердив заяву Вотсона. Суперники „Тризуба", які саме вернулися з турне по Бермудах, отже з доброю заправою, виглядали на дві кляси слабшими та безсилими проти „Тризуба". Ворота для „Тризуба" здобули: Полета — 4-та хв., Макаріон — 14-та хв., Фейрейра — 38-ма хв. Бенітез — 40-ва хв., Полета — 49-та хв. та Бенітез — 62-га хв.

Після цих других змагань можна вже ствердити, що всі новонабуті змагуни: Болес, Трік та Полета є вартісними набутками. Болес буде скоро другим Вотсоном. Трік визначається знаменитим опануванням м'яча і холоднокровністю, а Полета вміє поєднувати сильні стріли з прецизністю.

Глядачів, в тому багато молоді, було близько 1.500. Слід із присмністю ствердити, що на змагання „Тризуба" приходить чим раз більше глядачів і вони перетворюються в українське „дербі", що його використовує гарний пол для показу своїх весняних строїв та зачісок. Від числа глядачів залежать без сумніву дальші успіхи „Тризуба", який покладає великі надії на познаки зросту зацікавлення „Тризубом" української громади.

Я. Татомир

— o —

СІМКОВИЙ ТУРНІР В ШІКАГО

„Леви" — „Грін Вайт" 0:0
„Крила" — „Вікінги" 2:0

Шікаго, 19 березня. — У восьмих змаганнях турніру зустрілись „Леви" зі швидкою дружиною німців і поділилися з ними точками, як дехто передбачав. В перших хвилинах почали наступи німці, після чого „Леви" також часто загрожували воротам суперників. В кінцевих хвилинах німці знов натискали „Левів", але найкращий змагун „Левів" Банах боронив прекрасно своїх воріт. Склад „Левів": Банах, Іваник, Бульба, Еліяшевський, Ґевара, Бравн, Полюхович, Руїз і Шлапак.

Сумівські „Крила", які почали грати щораз краще, перемогли шведів 2:0 зі стрілів Курпіти на 6-ій хвилині та Петраша на 19-ій хвилині. До цієї перемоги „Крил" причинився у значній мірі воротар Боднар, який оборонив декілька грізних стрілів.

П. Головатий

— o —

УСК — НСК БРУКЛИН 3:2

Цією скромною перемогою над німцями висунувся УСК на перше місце „Великої Десятки". До цієї зустрічі виступив УСК у зміцненому складі з новим центром нападу Ґібсоном, який вміло розділював м'ячі. В обороні місце контуженого Н. Янґа зайняв молодий Смага, який дуже добре вив'язувався з цього завдання. Ворота для УСК-у здобули: Вілсон на 15-ій хв., Фульчик на 35-ій хв., та знову Фульчик на 47-ій хвилині. Після втрати трьох воріт німці застосували гостру, часто брутальну гру, чого не хотів бачити суддя. Два найкращі напасники УСК-у були змушені через контузії зійти з грища. Крім згаданих вже визначилися в УСК-у Коваленко, Е. Кравець та Кіляр, який у війську зміцнів, але мусить поправити тренінґами кондицію та техніку. Склад УСК-у: Герлі, Дж. Янґ, Смага, Кравець, Бредлі, МекКуллі, Волянов, Фульчик, Ґібсон, Вільсон, Коваленко (Кіляр і Шеферс).

І. Дзядів

ВІСТКИ УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

„Чорноморська Січ" — Інтер Ню Йорк, останні і рішальні змагання сезону за мистецтво АФЛіґи (Група Північ) відбудуться 9 квітня на площі Айронбавнд в Нюарку. До цих змагань виступить „Ч. Січ" в найкращому складі з новими набутками та із визначним українським футболістом з Параґваю — Володимиром Василюком. На бажання численних читачів „Свободи" подаємо стан табелі АФЛіґи.

Група Північ (1 квітня 1967)

	точки	ворота
„Ч. Січ"	22: 4	43:17
„Тризуб"	18: 4	39:8
Бостон	10:10	31.25
Рома СК	7: 7	15:16
Інтер Н. Й.	5:11	14:22
Гартфорд	5:15	19:33

„ЕЛЬ КОЛЮМБІЯНО" ПРО УСТ „Ч. СІЧ"

„Ель Футбол Ен Льос ЕЕ. УУ" — Се Хуеґа Ель Естільо Европео" (Футбол в ЗДА грається в европейському стилі). Під таким наголовком газета „Ель Колюмбіяно", що виходить в Боґоті, Колюмбія помістила 26 січня знимку і обширне інтерв'ю свого спортового кореспондента Карльоса Е. Серна із Ернестом Льоперою про американський футбол. Між іншими, з цього інтерв'ю колюмбійські читачі мали можливість довідатися, що „Юкрейнієн де Нюарк" тобто „Ч. Січ" є найкращою дружиною в АФЛізі. Між 10-ма обширними відповідями в п'яти є згадуване ім'я „Юкрейнієн де Нюарк", в яких, як заявив Льопера, я маю честь грати.

ОЛІМПІЙСЬКА ЗБІРНА ЗДА — ЗБІРНА МАЯМІ ФЛОРИДА

19 березня в Маямі, Флорида, Олімпійська Збірна ЗДА здобула 5-ту перемогу за порядком, цим разом зі Збірною Маямі. В складі Олімпійської Збірної успішно виступає вихованець „Ч. Січі" правий оборонець Мирон Воробець.

Б. ЧАПЛЯ НА ВІДВІДИНАХ В АНГЛІЇ

Б. Чапля, член Управи УСТ „Ч. Січ, виїхав на однотижневу візиту до Англії, де між іншими, відбуде переговори з кількома визначними футболістами, українськими змагунами з Юґославії, що мали б в наступному сезоні підсилити склад „Ч. Січі".

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 5785. В засідці між левами!

Два люті леви кинулися до мавполюда. Він розумно приготовлявся до самооборони...

Та ось більше котів крадькома з'явилися і швидко оточили його... Тарзан був в засідці!